

Voi trebuie să vă nașteți din nou!

(You must be born again!)

31. 12. 1961, dimineața, Jeffersonville, Indiana - SUA

W. M. Branham

Am vorbit cu fratele Neville despre ceea ce vom face. Am încercat să-l conving să predice în dimineața aceasta iar eu să predic deseară. Dar rezultatul este că eu trebuie să predic și în dimineața și în seara aceasta. El are putere de convingere. Noi am hotărât să rămânem toți într-o singură încăpere, pentru că nu suntem prea mulți. Înainte de a începe, vreau să fac de cunoscut ceva.

Printre noi sunt oameni care au venit din New York să locuiască aici. Eu nu i-am mai întâlnit niciodată înainte. Fratele Neville mi-a povestit despre ei. Am auzit că rulota lor a luat foc aseară și a ars. Am mers acolo ca să văd ce este cu ei. Ei sunt niște creștini plăcuți, oameni mai săraci, cum suntem aproximativ noi toți. Fratele Wood și alți frați s-au gândit dacă am putea să-i ajutăm și să le cumpărăm o rulotă nouă. Ei au fost foarte drăguți și ne-au spus că nu au destui bani să plătească în continuare asigurarea, dar reprezentantul asigurării le-a plătit polița. Vom vedea luni sau marți dacă asigurarea le va înlocui rulota. Noi simțim împreună cu ei și vrem să facem totul ca să-i ajutăm, ca să știe că noi, ca frați și surori în Isus Hristos, simțim unii împreună cu ceilalți. Eu cred că fiecare simte cu ei în situația aceasta și le va ajuta puțin. Este ceva neobișnuit, cred, pentru că eu nu am strâns niciodată bani¹. Îl voi ruga pe fratele Neville să facă lucrul acesta. Astfel eu i-am dat povara lui, nu-i așa? Bine. Mulțumesc, frate Ben. Sunt sigur că ceea ce puteți să dați va fi prețuit. Frate Neville, vino aici. Eu nu știu cum se face. Fă ce crezi că este bine. [Fratele Neville se roagă și ridică jertfa.] Amin.

Mă gândeam că în timp ce se întâmplă aceasta, pot să mă uit prin unele texte și notițe vechi pe care le-am scris, din care să vorbesc în dimineața aceasta. Cred că toți predicatorii fac lucrul acesta.

Cum se numesc frații? Elliott. Fratele și sora Elliott și fiul lor sunt în dimineața aceasta aici? Dacă da, ridicați-vă vă rog! Vreți să le spuneți ceva oamenilor? [Fratele Elliott își exprimă mulțumirea.] Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Elliott. Este foarte frumos. Mulțumesc. Dumnezeu să fie cu tine, cu sora Elliott și cu fiul vostru.

¹ Sub formă de jertfă – n.tr.

Ei vin din New York. Eu n-am știut că au fost aici. Au spus că au fost aici la o discuție sau că m-am rugat cândva o dată pentru ei. Eu am făcut cunoștință cu ei doar ieri când i-am întâlnit și am constatat că sunt niște creștini drăguți și oameni foarte cumsecade. Au locuit în New York în valea Hudson. Poate au crezut mesajul printr-o bandă și au vândut tot și au venit aici - și-au predat viața și timpul lui Hristos. Noi vrem să exprimăm aici, frate și soră Elliott, că și noi suntem călători. Suntem călători și străini în această lume. Noi căutăm un oraș al cărui Meșter și Ziditor este Dumnezeu. În această nenorocire care v-a lovit, când Satana a provocat focul pentru a vă alunga, noi suntem sută la sută lângă voi, cu tot ceea ce facem, ca să vă ajutăm să vă ridicați din nou. Ridicați-vă în Numele Domnului Isus și mergeți înainte. Nu fiți deznădăjduiți. Multe sunt necazurile celui drept, dar Dumnezeu îl scapă din toate. Noi vedem că aceste lucruri se întâmplă, dar noi știm să privim spre Mântuitorul nostru care este mai mult decât Biruitor, și la fel suntem și noi în El, Cel care ne-a răscumpărat.

Astăzi este o zi încărcată. Mă gândeam ca înainte de masă să predau ca într-o oră de școală duminicală și în seara aceasta, la 19.30, dacă este în voia lui Dumnezeu, voi aduce mesajul meu pentru anul nou. Ultima duminică am adus mesajul meu de crăciun. Și fratele Neville va aduce un mesaj de anul nou. Eu îl văd pe fratele Stricker, fratele Collins și alți predicatori. Fratele Palmer din Georgia este aici. Și alții au venit. Sunt predicatori de la care veți auzi ceva în seara aceasta.

Ieri l-am sunat pe fratele Neville și ceva mi-a atins inima. Este anul nou și, în același timp, prima duminică. De ce să nu venim aici în seara aceasta când lumea sărbătorește prin chefuri, și să luăm cina la miezul nopții, să-I slujim Domnului? Fratele Neville a fost de acord și a spus că ar fi bine. Dacă este în voia Domnului, voi împărți cina în seara aceasta la ora 24⁰⁰. Nu vom începe anul nou cu strigături - asta pot s-o facă alții dacă vor. Noi vrem să o facem într-un mod sfânt și sincer și să ne apropiem de anul acesta în timp ce ne predăm lui Hristos cu toată sinceritatea. Așa să o facem; nu să deschidem o pagină nouă, să începem un an nou, sau ceva de felul acesta. Noi nu credem în așa ceva. Oamenii deschid o pagină nouă pentru ca în ziua următoare să o dea înapoi. Noi vrem să ne predăm viața Lui și astăzi la miezul nopții să luăm cina. Eu cred – din câte-mi amintesc, că este pentru prima dată de când sunt predicator, când procedăm așa. Îți amintești, frate Neville? Este ceva nou pentru noi. Anul nou se nimerește rar ca acum. Gândul acesta m-a atins și m-am gândit că ar fi ceva extraordinar.

Eu cred că, pentru un timp mai îndelungat, va fi ultima dată când vorbesc aici pentru voi. Eu întru într-un an nou, în câmpul de misiune, în slujba

Domnului. Săptămâna viitoare voi merge la Phoenix. Voi avea 15-16 adunări una după alta și voi merge prin văile Sunny Slopes, Scottsdale și toate celelalte. La sfârșitul acestor adunări va avea loc o conferință de cinci zile cu oamenii de afaceri creștini. Ei au organizat-o în așa fel încât pot să vorbesc către toate denominațiunile. Toate bisericile din întreaga metropolă vor fi acolo în valea Maricopa. Ei încep în cincisprezece. Eu voi merge cu zece zile înainte. Poate îl voi vizita pe prietenul meu, fratele Moore, și pe alții. Defileele vor fi acoperite cu zăpadă, de aceea trebuie să plec din timp.

De obicei fratele Roy Borders organizează ordinea adunărilor. În timpul sărbătorilor de iarnă eu îmi fac de obicei o listă cu călătoriile pe care le voi face în anul următor. În anul acesta nu mă simt călăuzit s-o fac. Eu mă simt călăuzit să încep cu prima adunare și să văd, de acolo, unde mă va călăuzi El și apoi, iarăși, de la următoarea adunare mai departe. Vreau să merg după cum mă călăuzește El.

Eu mă aștept ca anul acesta să se întâmple ceva. Nu demult, am avut multe viziuni. Într-o dimineață am avut iarăși una ieșită din comun. Toate se referă la ceva puternic, care este pe cale să se întâmple. Eu mă încred în El mai departe. Unele viziuni nici nu le înțeleg. Noi nu înțelegem viziunile. Ele sunt simbolice, câteodată nu le înțelegem exact, dar știm că ele sunt totuși adevărate. Ele se vor împlini. Eu le scriu pe hârtie.

Cred că s-a anunțat, sau se va anunța, că diaconii și comitetul se vor aduna mâine seară la ora 19. Eu vreau să o anunț încă o dată, în caz că ei sunt în cealaltă încăpere, ca să audă. Mâine seară la ora 19, se adună toți, pastorul, diaconii și comitetul. Chiar mai înainte mi s-a spus că ei au o adunare, mâine seară. Fratele Neville vrea să vorbească cu frații și de aceea se adună.

În timp ce ne apropiem de Cuvânt în dimineața aceasta, nu vrem să ne grăbim cu nimic. Voi mai aveți la dispoziție toată ziua, seara și ziua de mâine. Noi vrem să nu ne grăbim în lucrurile acestea. Eu știu desigur, că oamenii sunt oboșiți și vor să meargă acasă. Ei se gândesc la masa de amiază. Bărbații voștri așteaptă. Este în ordine. Mergeți încet afară. Cine vrea să rămână aici, să rămână. Mâine nu trebuie să lucrați, de aceea ne luăm timp. Din cauza aceasta m-am gândit că în loc să predic 3-4 ore, este mai bine dacă învăț 8-10 ore.

Toți frații din Georgia și Alabama mi-au făcut o bucurie mare. Eu eram în birou. Toți au plecat, în afară de Billy. Fratele West și ceilalți sunt prieteni scumpi, eu nu-i văd acum, dar cred că sunt aici - au sunat și au întrebat: „Fratele Branham va ține școala duminicală, duminică dimineața?” În Louisville s-a anunțat la știri că intrările și ieșirile sunt blocate din cauza gheții.

Billy a răspuns: „Este posibil. Ori fratele Neville, ori el vor ține adunarea”. Ei au spus: „Este bine dacă este posibil, atunci vom veni”. Ei au venit din Alabama pe străzile acoperite de gheață. Eu nu sunt vrednic să am astfel de prieteni. Așa este. Nu sunt vrednic să am astfel de prieteni. De aceea nu-mi prea place să anunț adunările, pentru că sunt oameni care cred mesajul și vin de departe, pentru că mă iubesc.

Eu am dorit dintotdeauna să fiu iubit. Când eram mic, nu mă iubea nimeni. Nimeni nu avea nevoie de mine. Aici în Indiana, eram pentru copii un mâncător de porumb, pentru că am fost născut în Kentucky. În familie aproape toți băieții au băut și au fumat, în afară de mine. Eu am fost un exilat în familie, un exilat la școală, un exilat la lucru. Indiferent unde mă duceam, eram un exilat, până când am găsit pe cineva care m-a iubit cu adevărat – Isus. El a spus: „Eu îți dau tați și mame, frați, surori și prieteni”.

Ce ciudat lucrează El prin marea Sa înțelepciune și providență. Se pare această dragoste este conectată și cu o simțire deosebită; sau mai bine zis, cu o reacție deosebită. Fiindcă că El m-a chemat ca slujitor al Lui, când privesc în mijlocul oamenilor și văd păcatul strecurându-se, atunci trebuie să mă împotrivesc din răspuțeri². Eu așa văd lucrurile, și este greu să le spun. Dar așa lucrează dragostea profundă - dragostea autentică!

Dacă fetița sau băiețelul vostru s-ar juca afară pe stradă, unde circulă mașini și voi știți că mai devreme sau mai târziu ei vor fi răniți, iar ei ar zice: „Tată, eu vreau să mă joc aici afară”, atunci le veți zice voi: „Bine, băiete. Dă-i drumul și joacă-te pe stradă”? Cine-ar face-o, nu ar fi un tată adevărat. Chiar dacă ar trebui să-l luați cu forța sau să-l bateți, să-l legați: voi l-ați ține departe de stradă ca să nu fie omorât. Este așa? Așa trebuie să procedați și cu Evanghelia. Trebuie să-i zgâlțâiți și să-i împingeți, să faceți tot ce puteți ca oamenii să trăiască în rânduală. Sper că fiecare înțelege aceasta. Eu cred că într-o zi, când totul a trecut și perdelele vor luate de pe fețele noastre, vom înțelege.

Frater Way, frumoasa Biblie pe care tu și sora Way mi-ați dăruit-o de Crăciun va fi bună să-mi țin notițele în ea și să nu le mai scriu într-un caiet separat. Dacă voi avea timp, le voi scrie cu mașina. Nu vreau să le scriu de mână, pentru că eu însumi nu-mi pot citi scrisul; cum ar putea altcineva să-l descifreze? Eu am spus că am un scris prescurtat propriu, și eu însumi trebuie să studiez ceea ce am scris. Dar, într-o zi, vreau să scriu cu mașina. Este o Biblie din care poți scoate foile afară. În dimineața aceasta vreau să citesc două texte. Astfel eu am posibilitatea să iau o foaie din Geneza și s-o așez

² Sensul este de „a intra ca o furtună peste ei”.

lângă Apocalipsa și să le citesc. Apoi la spate are foi goale unde poți scrie toate textele pentru un mesaj. Este minunat. Eu sper că astfel pot să câștig multe suflete pentru Hristos.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Eu vreau să vă mulțumesc încă o dată pentru toate cadourile de Crăciun pe care mi le-ați dat. Biserica mi-a dat un costum nou. O, cum prețuiesc eu aceasta. Eu am primit două costume noi, de Crăciun. Un frate din adunarea cea mică din Macon, Georgia, fratele Palmer, mi-a trimis un costum nou. Și biserica [Tabernacolul] mi-a dat unul. Sunt atâtea lucruri frumoase și cadouri în bani. De la biroul de impozite mi s-a spus că dacă este un cadou de Crăciun sau de ziua mea de naștere, pot să-l primesc, celelalte trebuie să le pun în lucrare. Dar asta este în ordine. Vă mulțumesc tuturor în numele soției mele și al copiilor, și ne exprimăm recunoștința. Voi sunteți foarte drăguți. Noi am dori să vă facem la toți câte un cadou, dar știți că n-am putea. N-aș putea s-o fac. Sunt sigur că voi înțelegeți. Eu știu că și fratele meu iubit care stă aici simte la fel. Noi simțim în felul acesta că oamenii ne iubesc. Noi îi prețuim.

Acum, să ne aplecăm capetele pentru rugăciune și să ne pregătim pentru mesajul din această dimineață. Noi venim acum în prezența Dumnezeului celui viu, cu seriozitate și în teamă de El, în Numele Domnului Isus, știind că nu am putea veni înaintea Tatălui ceresc referindu-ne la William Branham sau la Orman Neville sau la oricine altcineva, căci am fi respinși repede. Dar noi avem siguranța că El a spus: „*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da*”. Eu nu cred că aș putea să primesc ceva de la El, dacă aș cere în numele meu, dar știu că dacă folosesc Numele Fiului Său, cererea mea este ascultată, căci mă încred în El. În El trăim și existăm noi. Suntem recunoscători, Dumnezeule, în dimineața aceasta pentru tot ceea ce înseamnă El pentru noi. În El este toată viața și ființa noastră.

Eu Îți mulțumesc, Doamne, pentru biserica aceasta mică, pentru pastorul lor, pentru comitet, pentru diaconi și pentru ceilalți membri. Eu sunt recunoscător că Duhul Sfânt veghează asupra lor. Fie ca marele Duh Sfânt să-i conducă întotdeauna pe drumul pe care trebuie să meargă ei. Noi citim în Vechiul și în Noul Testament, că atunci când îi lovea boala pe sfinți, toată biserica se aduna și Îl chema pe Dumnezeu ca dintr-o singură inimă, și cererea lor era îndeplinită. Toate mădularele trupului lui Isus Hristos posteau și se rugau și Dumnezeu a auzit și a răspuns rugăciunii.

Tată, fie ca această biserică mică să fie legată prin legăturile dragostei și prin Duhul Sfânt, până când va deveni ca aceia, și în anul care urmează să nu fie niciun fel de neînțelegeri între noi. Să existe o dragoste dumnezeiască și fiecare să umble pe calea lui Hristos, astfel ca mulți călători obosiți să vină și

să fie mântuiți. Să se spună că atunci când ați intrat pe ușa acestei mici clădiri, prezența lui Dumnezeu v-a întâmpinat cu un bun venit iubitor. Ia boala din mijlocul nostru, Doamne.

Noi suntem recunoscători că avem inimi înfometate după auzirea Cuvântului Tău. Continuă să pui în inimile noastre această foamete după Tine, Doamne, cum a spus David în vechime: „*Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!*” Ne gândim la un cerb mic, sfâșiat de câini sălbatici și care sângerează. El își pierde viața dacă nu găsește apă. Dacă găsește apă, viața lui va fi înnoită. Fie ca așa de însetați să fim noi, Doamne, încât să trebuiască să-L avem pe Hristos ca să existăm. Noi trebuie să-L avem pe Hristos pentru a deveni Biserica care vrem să fim. Dacă trăim cum vrem, vom muri. Noi trebuie să-L avem pe Hristos.

Acum când deschidem Cuvântul Tău în dimineața aceasta, pentru a găsi mângâiere și o cărare care să ne aducă mai aproape de El, eu mă rog, Tată, ca Duhul Sfânt să ne deschidă Cuvântul pentru ca noi, Doamne, ca slujitori ai Tăi, să fim mai bine pregătiți pentru anul care vine. Noi ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

M-am gândit azi dimineață să las mesajul de anul nou pentru seara aceasta și acum să intrăm în Scriptură, ca la o lecție de școală duminicală. Voi vorbi despre una din temele cele mai importante din câte cunosc eu din Biblie. Este prima învățătură pe care a predicat-o Domnul nostru și eu cred că este bine să o studiem pentru începutul de an.

Dacă vă este prea răcoare, atunci ridicați mâna. Eu cred că am simțit-o și aici. Doc, reglează căldura puțin mai sus, căci simt că e cam rece și știu că voi, și mai ales cei cu copii, o simțiți și acolo.

Să deschidem în dimineața aceasta la Efeseni 4 și să citim de la vers. 11 și apoi din Ioan 3 de la vers. 1-12. În Efeseni 4 de la vers. 11 stă scris:

„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, profeți; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă

fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste”.

Eu am citit-o pentru ca voi să vă adânciți mai departe după ce ajungeți acasă. Citesc acum textul din Ioan 3, un text biblic foarte cunoscut.

„Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al Iudeilor. Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el”. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”. Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, și să se nască?” Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu este născut cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh. Nu te mira că ți-am spus: Trebuie să fii născuți din nou. Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul”. Nicodim I-a zis: „Cum se poate face așa ceva?” Isus I-a răspuns: „Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri? Adevărat, adevărat îți spun, că noi vorbim ce știm, și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră. Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?”

Dumnezeu să binecuvânteze Cuvântul Său. În dimineața aceasta vreau să iau ca temă prima învățătură a lui Isus. Prima învățătura a lui Isus a fost: „Voi trebuie să fii născuți din nou”. Doresc s-o prezint ca într-o lecție de școală duminicală și nu să predic, ca să nu fiu răgușit în seara aceasta. Eu am simțit în inima mea că această temă le pare enigmatică oamenilor. Noi auzim multe despre aceasta și m-am gândit că ar fi bine dacă studiem în această dimineață subiectul acesta pentru a primi claritate. Începutul este: „Voi trebuie să fii născuți din nou!”, și merge foarte adânc.

Noi observăm că oamenii au multe păreri deosebite despre aceasta. Aproape toate bisericile spun că voi trebuie să fii născuți din nou, dar fiecare dintre ele are o altă tălmăcire despre ceea ce înseamnă să fii născut din nou. Dacă m-aș duce la metodiști, ei spun: „Noi credem că trebuie să fii născut din nou”. Dar cum o tălmăcesc? Dacă mă duc la biserica baptistă, ei spun: „Noi

credem că trebuie să fii născut din nou”. Dar cum o tălmăciți? Eu aş putea să mă duc la fiecare biserică, și dintre acestea sunt nouă sute de denominațiuni și biserici diferite, și aş primi nouă sute de interpretări diferite. Pentru că există atâtea interpretări diferite, dar totuși, numai o singură învățătură biblică, adevărul trebuie să fie undeva.

Gândiți-vă, că nu se spune „voi ar trebui să fiți născuți din nou”, ci „voi trebuie”. Noi, cei care vorbim limba engleză, înțelegem ce înseamnă cuvântul „trebuie”. Aceasta este o cerință absolută: voi trebuie s-o faceți. Vedeți, este un „trebuie”, nu un „ar trebui”, sau „ar fi mai bine dacă ați avea”, ci: „voi trebuie să fiți născuți din nou”. O, dacă am putea să luăm Cuvântul acesta să-l descompunem ca să vedem ce înseamnă, [să vedem că fără nașterea din nou este imposibil să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu]. Dar dacă este atât de important încât este imposibil să intri în Împărăția lui Dumnezeu, și nici măcar n-o vezi dacă nu ești născut din nou, și există atâtea tălmăciri diferite despre cuvântul „născut din nou”, atunci trebuie să cercetăm din toată inima ca să vedem ce înseamnă.

Nu este nimeni aici care vrea să meargă în chinuri. Voi nu călătoriți sute de mile pe străzi acoperite de gheață, și nu vă cheltuiți banii doar pentru a veni aici la biserică și să dați mâna cu oamenii (deși vă place s-o faceți) și să-l ascultați pe pastor, pe mine sau pe un alt predicator cum vorbește din Cuvânt. Ați găsi așa ceva oriunde ați fi: pastori și predicatori așa cum suntem noi, slujitori ai lui Dumnezeu. Dar este ceva ce vă atrage aici, în locul acesta deosebit. De aceea, este sarcina noastră ca pastori să ne îngrijim ca turma să fie păscută și hrănită corect, pentru că Dumnezeu cel Atotputernic va cere sângele vostru de la noi. În ziua judecății vom da socoteală pentru voi. Deci, văzând răspunderea aceasta mare care ne-a fost dată, și faptul că Dumnezeu ne-a dat oameni care ne iubesc și care vin aici să ne asculte, noi trebuie să folosim timpul pentru a păzi permanent sufletele voastre. Dacă vedem că se întâmplă un lucru cât de mic, care nu este corect, este de datoria noastră să mergem la persoana respectivă, pentru că noi suntem păstori care păzesc turma. Și dacă văd că oile mănâncă buruieni otrăvitoare, atunci trebuie să le îndepărtez de acolo și să smulg buruienile, ca să nu ajungă la ele; altfel, oile vor muri.

În vestul țării există o buruiană dăunătoare animalelor. Se numește canabis. Nu știu dacă ați auzit de ea. Dacă un cal o mănâncă, nu mai puteți face nimic cu el. El va deveni un proscris. Nu poți să pui o șa pe el și nu poți face nimic cu el. Cannabis îi spune. Voi trebuie să vă țineți animalele departe de aceasta. Dacă vă lăsați calul să mănânce așa ceva, care-i provoacă asemenea convulsii, atunci sunteți un cowboy rău. Aceasta arată că nu vă interesează.

Un pastor adevărat, un slujitor adevărat al lui Hristos, ar fi un exemplu rău pentru Hristos, dacă s-ar uita la oaia care mănâncă ceva ce-o va îndepărta de Dumnezeu și-o va face să încalce Cuvântul și poruncile Lui. Nu trebuie să faceți asta. Trebuie să fiți foarte atenți.

Deci, această învățătură măreață a lui Isus, o găsim scrisă în Biblie: „voi trebuie să fiți născuți din nou”. Există așa de multe versiuni despre aceasta, după cum am spus deja, încât m-am gândit că în dimineața aceasta trebuie să clarific acest subiect cum știu mai bine, mai ales pentru cei care m-au întrebat ce înseamnă și cum ar putea ei să devină creștini adevărați. N-o prezint ca pe o predică, ci ca pe o învățătură de școală duminicală, pentru ca oamenii să înțeleagă mesajul. Deci, există multe interpretări despre aceasta.

În timp ce spun asta, eu știu că se înregistrează și vreau să le spun pastorilor care poate că vor primi această bandă: așa cum cred și învăț eu, poate că se va deosebi puțin de ceea ce învață biserica în mod obișnuit, dar eu cred că pot dovedi cu Scriptura că voi sunteți născuți din Duhul și apoi botezați în Trupul [lui Hristos] prin Duhul Sfânt.

Mulți învață că nașterea din nou are loc atunci când oamenii vin în fața adunării și recunosc, ca păcătoși, că doresc să-L accepte ca Mântuitor personal pe Hristos. Mulți cred că nașterea din nou este botezul în apă. Unii din ei cred că sunteți născuți din apă când sunteți botezați în apă. Există multe versiuni despre aceasta. Mulți cred că dacă recită un crez și cred o învățătură a unei biserici și spun „Eu cred în sfânta biserică cutare, și cred că Dumnezeu este Mântuitorul oamenilor. Începând de azi sunt membru al acestei biserici sau adunări și în părtășie cu creștinii”, asta ar fi nașterea din nou.

Deși mărturia de credință pe care o spun ei, eu cred că nu poate fi criticată – unii dintre ei sunt curați³ și sfinți, alții chiar conform Scripturii –, dar Scriptura nu este folosită în mod corect. Chiar dacă este folosită Scriptura, eu cred că nașterea din nou este mai mult. Indiferent cât de bine sunteți intenționați, eu cred că nașterea din nou înseamnă mult mai mult decât bunele voastre intenții și decât gândurile voastre. Este mai mult decât atât.

Nu vreau să spun următoarele în batjocură religioasă și nu vreau să murdăresc nicio biserică, dar multe lucruri îmi amintesc de un iudeu... Este o glumă. Eu nu cred că de la amvon ar trebui să se spună glume. Acesta nu este un loc de spus glume. Dar pentru a scoate în evidență punctul acesta, pentru a vă arăta ce vreau să spun, mă gândesc la ceva, care este ca o glumă.

Un preot catolic s-a dus odată acasă, într-o vineri, la cineva care tocmai devenise membru al bisericii catolice. Acesta avea șuncă prăjită și a spus:

³ Sau: „drepti, cinstiți”

„Părinte, îmi pare rău, dar mi-am amintit numai acum că astăzi este vineri. Dar eu cred că în conformitate cu învățătura cea măreață a bisericii noastre, prin care tu m-ai făcut din iudeu, catolic, prin stropirea cu apă sfințită, tot așa voi lua eu acum un pic din aceeași apă și voi stropi șunca aceasta ca să fac un pește din ea”. Acum, asta nu înseamnă că șunca a și devenit pește. Este tot șuncă, indiferent cât de sfântă s-ar pretinde a fi apa.

Și indiferent cât de mult încercăm noi să credem că suntem în regulă dacă spunem un crez sau ne alăturăm unei biserici, voi sunteți tot aceiași ca și înainte, până când sunteți născuți din nou cu adevărat, prin Duhul lui Dumnezeu. Nimic nu vă schimbă: nici crezul vostru, nici apartenența voastră de o biserică, nici schimbarea ideilor voastre, nici intențiile voastre bune, indiferent cât de bune ar părea acestea. Cu acestea încă nu este în ordine. Trebuie să se întâmple ceva. Nașterea din nou este o trăire, ceva ce se întâmplă. Nu acele lucruri pomenite aduc nașterea din nou. Diferitele biserici spun: „Acceptați asta sau credeți cealaltă, și apoi este totul în ordine”. Dar nu este!

Motivul pentru care trebuie să fim născuți din nou este, după cum spune Biblia, faptul că noi toți am fost născuți în păcat, zămisliti în nelegiuire, și am venit în această lume spunând minciuni. Aceasta ne arată că natura noastră este păcătoasă de la început. Nu este nimic bun în noi. Noi nu putem avea nici o pretenție pe baza cunoștinței noastre, a sincerității noastre sau cât de mari sau mici suntem, noi suntem de la început pe dos și n-avem ce face. N-aveți ce face. Isus spunea: „*cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?*”. Voi puteți să vă tot îngrijiți, să tot visați la aceasta, să citiți despre aceasta, să studiați și să vă adânciți, și totuși voi înșivă nu vă puteți ajuta. Totul cade la pământ. Eu sunt atât de bucuros că este așa, căci dacă ar depinde de cunoștință, atunci ar fi numai pentru cei deștepți. Unde am rămâne noi, cei fără școală? Noi n-am avea nici o șansă. Dar Dumnezeu, de la început, nu a stabilit așa. Bisericile o fac întotdeauna complicat. Dumnezeu o face simplu. Este în așa fel încât pot s-o vadă și s-o primească toți. Este pentru oricine o dorește.

Un om nu-l poate salva pe celălalt. Indiferent de ceea ce ar zice, niciun om nu-l poate salva pe altul. Indiferent cât este de înțelept cineva, ce fel de funcție are – poate să fie pastor, preot, episcop, cardinal sau papă – el nu poate face nimic pentru mântuirea vieții unui om, pentru că el însuși este un păcătos, născut în păcat, zămislit în nelegiuire, și venit în lume ca mincinos. El este un mincinos de la început, și fiecare cuvânt pe care îl spune este o minciună, dacă este în contradicție cu Cuvântul și cu planul lui Dumnezeu.

Dar Dumnezeu a conceput un plan pentru mântuirea omului. Și omul nu poate adăuga nimic la planul acesta. Este planul lui Dumnezeu. Noi vom studia planul în dimineața aceasta. Care este planul lui Dumnezeu? El a spus: „*Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși*”. De aceea noi nu vom îndrăzni să schimbăm nici măcar o frază sau să facem altceva din ea. Noi trebuie să uităm toate ritualurile noastre. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Altfel nu poate să se întâmple. Dumnezeu are un plan pe care L-a făcut El însuși.

Gândiți-vă, mai întâi trebuie să fiți născuți din nou, altfel nu o să înțelegeți niciodată. El a spus de două ori: „*Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu este cineva născut din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu*”. Asta a accentuat-o în mod deosebit. Dacă se spune: „*Adevărat, adevărat!*”, atunci este scos în evidență în mod deosebit, ca și cum ar fi scris cu litere mari: „*Adevărat, adevărat, Eu vă spun!*” Acest cuvânt este tradus în multe locuri ca „absolut”. „*Absolut, absolut, Eu vă spun!*” Cine a spus asta? Un cardinal, un preot, un pastor, un evanghelist sau un papă? Dumnezeu însuși! Nu există nici o scuză. Nu poate fi altfel, indiferent cât de important este cineva, ce nume poartă, cât de popular este el, el nici măcar nu poate înțelege Împărăția lui Dumnezeu până nu este născut din nou. Este o temă puternică. „*Adevărat, adevărat îți spun*”. Fiți atenți! Luați traducerea grecească și veți observa că nu vezi numai cu ochii, ci și cu inima. Voi nu puteți vedea Împărăția lui Dumnezeu cu ochii voștri, pentru că este o Împărăție duhovnicească. Cu alte cuvinte, voi nu veți fi niciodată în stare să înțelegeți Împărăția lui Dumnezeu, până nu sunteți născuți din nou. Altfel, rămâne o taină nedescoperită. Dacă sunteți născuți din nou, planul Împărăției lui Dumnezeu devine o realitate pentru voi.

Dacă un antreprenor de construcții vrea să construiască o clădire, trebuie să știe să citească un proiect. Nu are nici un sens să înceapă să construiască, dacă nu înțelege proiectul. Dacă l-a înțeles, atunci el știe cum trebuie construită clădirea. Așa este. Așa este și cu zidirea Împărăției lui Dumnezeu. Voi trebuie să înțelegeți proiectul și voi nu-l cunoașteți până nu sunteți născuți din nou. Și dacă sunteți născuți din nou și totuși îl respingeți, ce se întâmplă atunci?

Nu demult m-am întâlnit cu o fată cu a cărei mamă am fost prieten în tinerețe. Ea a fost o femeie drăguță, frumoasă. Acum o cheamă Huff; înainte de căsătorie se numea Lee. Când eram pastor în biserica baptistă Milltown ei făceau parte din „Biserica Fraților Uniți”. Ei mă simpatizau mult. Eu ieșeam cu ea. Ei locuiau în apropiere de fratele Wright. Am fost de multe ori la ei.

Fata era foarte încântătoare și mi-a fost o micuță prietenă. Fratele Lee, un bărbat cumsecade, loial învățaturii „Fraților Uniți”, m-a invitat într-o seară la el acasă, să rămân peste noapte. Eu am zis: „Frate Marrion, voi veni cu plăcere”. După încheierea serviciului divin, eu și fata am mers înainte. Eu trebuia să deschid câteva porți. Trebuia să mergem pe după un munte, până să ajungem la casa mare de lemn. Noi am rămas afară în curte și am așteptat până când au venit mama, tata și sora ei mai mică. Apoi ne-am dus în casă și am mâncat, în seara aceea. Mama ei a pregătit ceva. Tatăl ei și cu mine am dormit împreună la parter, într-un pat mare, pe o saltea de paie. Am dormit foarte bine. A fost mai bine decât pe oricare din aceste somiere pe care le puteți cumpăra acum, vă spun eu. Mama și cele două fete au dormit sus.

Fratele Lee a avut un vis în noaptea aceea. El întotdeauna a polemizat cu mine despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos. El nu credea așa. El era antreprenor de construcții. Deci, a spus: „Frate Branham, tocmai am avut un vis. Mă duceam în New Albany și cineva mi-a dat un proiect ca să-i construiesc o casă. Dar totuși când am văzut cum a desenat ferestrele și celelalte lucruri, eu am zis: ‚Asta nu este corect. Asta nu poate fi corect. Nu este corect.‘ Astfel am construit cum am crezut eu că este bine. Când s-a întors persoana respectivă din concediu din Florida, casa era aproape gata. El s-a uitat la casă, a luat planul, s-a uitat la el și a zis: ‚Ascultă, tu mi-ai construit casa greșit.‘ Eu am răspuns: ‚Nu, n-am construit greșit.‘ El a întrebat: ‚Ce este cu asta și cu cealaltă?‘ Eu am spus: ‚Asta nu vine acolo.‘ El a răspuns: ‚Stric-o și construiește din nou după proiect, dacă vrei să te plătesc.‘” Atunci el m-a întrebat pe mine: „Frate Branham, ce crezi despre acest vis?” Pe lângă casă curgea un râu, și noi ne-am dus acolo. El a spus: „Eu nu vreau să stric nimic în Ziua aceea”. Eu i-am răspuns: „Fă-o acum corect. Construiește conform planului”.

Fiica lui s-a căsătorit cu un băiat bun. El este mecanic aici la construcția vapoarelor. Degetele de la o mână i-au fost tăiate. Un om cumsecade... Ei au o familie drăguță, trei fetițe, toate credincioase, cântă trio. Când avem aici adunări, ele vin și ne cântă. Una dintre fete cântă foarte bine la pian și dădea lecții de muzică clasică deja de la 15-16 ani. Copiii de la școală au tachinat-o cu diferite lucruri, pentru că era credincioasă. Lucrul acesta a împovărat-o așa de tare încât a avut o criză de nervi și și-a pierdut mințile. Au adus-o în Louisville. În luna următoare trebuia să fie dusă într-un spital de boli mintale. Medicii nu au fost de acord să mă lase s-o văd. Dar eu m-am dus ca vizitator și m-am așezat cu mama și tatăl ei pe marginea patului. În timp ce stăteam acolo, Duhul Sfânt a venit în sanatoriul „Doamna păcii noastre” în care sunt pacienții pentru care mai sunt speranțe. Dacă nu se mai poate face nimic, atunci sunt trimiși la Madison, Indiana. În săptămâna aceea ea trebuia

să fie trimisă acolo, pentru că nu mai era niciun ajutor pentru ea. În timp ce stăteam acolo, mi-a fost dăruită o vedenie, în care i-am vorbit fetei în Numele Domnului Isus. Mama ei a luat mâna soțului ei și a spus: „Niciodată nu este pe dos”. Eu am spus: „Nu vă îngrijorați! Totul va fi în ordine cu ea.” Eu am părăsit repede clădirea.

Seara, către ora 9 a sunat telefonul. Sau, cred că a fost puțin mai devreme de ora 9, înainte de a merge la biserică. A fost într-o duminică. Tatăl ei mi-a spus cu o inimă copleșită de bucurie: „Eu nu m-am putut duce acasă și să țin știrea cea bună pentru mine, frate Branham. Doctorul a venit înăuntru, a examinat-o pe fiica mea și a zis: „Ce s-a întâmplat cu ea? Măine poate să meargă acasă.”” Când a murit mama mea, acum câteva săptămâni, fata aceasta a venit cu prietenul ei. Ei au cântat în trio. O, eu vă spun, planul pentru construcție, Cuvântul lui Dumnezeu ne explică programul despre cum putem să fim născuți din nou.

Mai întâi ne recunoaștem ca păcătoși, cărora li se cuvine osânda. Noi toți suntem născuți în păcat și zămislighi în nelegiuire. Nu este nimic bun în noi. Cugetul nostru este rău, sufletul nostru stricat, gândirea noastră este răutăcioasă, fiecare gând al unui om este rău – omul este păcătos. Trupul nostru, de asemenea, este slab, duhul nostru nu este bun, noi suntem plini de stricăciune. Cum poate iasă ceva bun din ceva stricat? Dați-mi voie să vă spun asta din Iov 14: *„Omul născut din femeie, are viață scurtă, dar plină de necazuri. Se naște și e tăiat ca o floare; fuge și piere ca o umbră”*. Și profetul merge mai departe spunând: *„Cum ar putea să iasă dintr-o fînță necurată un om curat? Nu poate să iasă niciunul”*. Îți lași găleata în fântână și apoi o scoți iarăși afară. Apa este stătută și miroase. Te uiți înăuntru: este murdară, are viermi. Nu este nici o posibilitate să scoți apă curată. Toată lumea este stricată. Sufletul, cugetul omului, trupul lui, totul este stricat prin păcat. El este născut după trup în păcat, zămislit în nelegiuire și vine în această lume spunând minciuni, astfel încât sufletul lui este stricat și nu este nimic bun în el. Unul nu-l poate salva pe celălalt pentru că toți sunt pe dos. Dacă luați o găleată de apă murdară de aici și una de dincolo, dacă le amestecați, atunci aveți și mai multă murdărie. Nu este nimic curat acolo.

Dar Dumnezeu s-a hotărât să-l salveze pe om. El a luat asupra Sa fărâdelegea noastră, a tuturor. Pedepsa păcatului în care ați fost născuți, este moartea. Păcatul este moarte. Pedepsa a fost așa de mare, încât niciunul dintre noi nu i-a putut ajuta celuilalt. Astfel, a trebuit să se găsească cineva care să plătească această pedeapsă.

Dacă pedeapsa pentru părăsirea acestei încăperi ar fi 100 de miliarde de dolari? Nimeni de aici nu ar putea să iasă afară, pentru că niciunul dintre noi

nu poate plăti. Numai dacă ar veni cineva care să plătească pentru noi toți! Este nevoie de Cineva. Noi n-o putem face. A fost nevoie de Unul care a putut s-o facă - Unul care este vrednic. Oh, cum aș dori să mă opresc puțin aici și să vorbesc despre Rut și Naomi, ca să vă arăt cum răscumpărătorul înrudit, ca să răscumpere proprietatea căzută, trebuia să fie mai întâi vrednic, trebuia să fie înrudit. De aceea Dumnezeu, Duhul, Iehova, s-a înrudit cu noi când s-a făcut trup. El s-a înrudit cu noi. Trebuia să fie așa. El trebuia să aibă dreptul. El este Acela care a făcut izvorul cu Sânge scurs din Emanuel. El a fost Acela care a purtat fărâdelegile noastre.

Eu am un exemplu minunat în Numeri. Mi-am notat aici versetele. Este un exemplu minunat, dacă ați putea să-l vedeți. Este vorba despre șarpele de aramă care a fost înălțat în pustie. Când Israelul a fost mușcat de șerpi, nu exista niciun leac. În mijlocul lor nu era niciun doctor care să aibă vreun leac. Aveau doctori printre ei, dar nu pentru mușcătura aceea de șarpe. După cum am spus deja, în mijlocul nostru nu există doctori care să vindece păcatul. Este o mușcătură mortală. Noi suntem toți vinovați, născuți în nelegiuire. Noi toți suntem vinovați. Dar ce a făcut Dumnezeu? Ei au fost vinovați și trebuiau să plătească pedeapsa prin moarte. Dar Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să înalțe un șarpe de aramă, să-l pună pe o prăjină. Oamenii nu puteau să facă nimic, absolut nimic, nu trebuiau să plătească cu bani, nici să spună crezuri sau să se atașeze unei biserici. Vedeti ce simplu era? Priviți și trăiți! Nu să vă alăturați unei biserici, nu o senzație, nu trebuie să aveți o simțire deosebită. Doar priviți și trăiți! Asta-i tot! Așa de simplu. Nu dacă rețineți cele zece porunci veți trăi; nu dacă cunoașteți toate dispozițiile – doar priviți și trăiți! Nu trebuie să faceți mai mult! Toți cei care l-au privit au trăit.

Când a fost Isus aici pe pământ, vorbindu-i lui Nicodim a spus: „*Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului*”. De ce? În același fel, pentru același lucru, cu același scop, ca să facă aceeași lucrare. De multe ori oamenii sunt dezorientați că Isus este reprezentat prin șarpe. Această comparație I se potrivește. Ați observat că șarpele era mort? Nu era viață în el. Isus a murit. Ca atunci când Cain l-a omorât pe Abel, și acesta a murit pe altar împreună cu jertfa lui. După ce Abel a omorât jertfa pentru păcat și a adus-o acolo, el a murit pe același altar împreună cu jertfa lui. Ca să fiți născuți din nou, trebuie să muriți pe altar împreună cu Jertfa voastră, să fiți așa de morți cum a fost și El. Și sunteți născuți din nou. Șarpele nu avea viață în el.

Voi întrebați: „De ce a fost făcut din aramă?” Arama reprezintă judecată dumnezeiască. Ați observat în Biblie, în Vechiul Testament, altarul pe care era arsă jertfa era de aramă. Arama vorbește despre judecată. În zilele lui Ilie, el a

privit spre cer ca să vadă dacă vine ploaia după rugăciunea lui și a spus: „Cerul este ca arama”. Ce era? Judecată dumnezeiască peste un popor necredincios, peste o națiune necredincioasă care L-a părăsit pe Dumnezeu. Era judecată dumnezeiască – aramă. Șarpele reprezenta păcatul deja judecat, pentru că șarpele a fost judecat în grădina Eden. El a fost șarpele condamnat.

Dacă priviți înspre Isus, atunci vedeți pedeapsa. Singurul Dumnezeu, El însuși S-a făcut trup, Dumnezeu a venit pe pământ și a luat asupra Lui păcatul nostru al tuturor, și judecata și mânia Dumnezeului Atotputernic a venit peste trupul Său, când a fost răstignit pe cruce. Aceasta este judecata adevărată. El a călcat singur în teascul mâniei lui Dumnezeu. El a mers singur pe drumul acesta. El a murit singur, fără ajutorul unui înger, al unui om, al bisericii Sale, al mamei Sale, al fraților Săi, al Tatălui Său. Părăsit de Dumnezeu, de oameni și de natură, a murit singur pentru a ne arăta că nici chiar natura nu ne poate ajuta în ceasul morții. Niciun prieten, niciun preot, niciun papă, niciun pastor! Este moartea – dar a fost Unul care a luat-o pentru noi toți asupra Sa.

În șarpe nu era viață. El a fost încremenit total. Aceasta a fost pedeapsa. El a murit și pământul s-a rușinat. El a murit și stelele s-au rușinat. El a suferit până când soarele nu a mai strălucit. A suferit în așa fel încât luna și-a stins lumina. El a suferit până când elementele pământului au devenit așa de negre și de întunecate ca miezul nopții. Nimeni nu a suferit vreodată așa, și nimeni nu ar fi putut să sufere astfel; niciun muritor nu ar fi putut trece prin aceasta. Dar El a suferit. Dumnezeu a pus peste El nelegiuirea noastră a tuturor, și judecățile Sale, iar El a călcat singur în teascul mâniei lui Dumnezeu, fără niciun ajutor. Nu a fost nimeni ca să-L ajute. Dumnezeu a pus pedeapsa pe El. Toți erau sub pedeapsă și nimeni nu-L putea ajuta, pentru că noi toți suntem vinovați. Niciun mare preot nu putea să vină să-L ajute. Nimeni, niciun papă, niciun înger. Totul stătea înapoi, observând. Acestea au fost cele mai mari momente din istoria lumii. El a murit și niciun strop de viață nu a mai rămas în El, s-a făcut precum șarpele de aramă, un semn înmărmurit care atârna pe cruce.

Cum trebuie să ne purtăm pentru a întâmpina această naștere? Cum ajungem la această naștere? Voi trebuie să treceți printr-un proces – tot ce trăiește din nou trebuie să moară mai întâi. Voi nu puteți să păstrați duhul vostru cel vechi. Nu puteți să rămâneți cu obiceiurile voastre, nu puteți să aveți aceleași gânduri. Voi trebuie să muriți. Trebuie să muriți așa cum a murit El. Voi trebuie să muriți pe altarul Lui precum Abel și mielul lui. Trebuie să muriți cu mielul vostru. Trebuie să muriți, gândurile voastre trebuie să moară pentru ca gândurile Lui să ia naștere în voi. Gândul care era în Hristos, să fie în voi. Voi trebuie să gândiți gândurile Lui.

Frate, soră, lăsați-mă să v-o spun cât de clar pot eu s-o spun. Cum puteți să gândiți gândurile Lui și totuși să tăgăduiți Cuvântul Lui, pretinzând că sunteți născuți din nou? Întrebați-vă personal aceasta. Cum puteți să faceți așa ceva? Nu se poate. Dacă sunteți născuți din nou, aveți și gândurile Lui. Dacă este în voi gândirea lui Hristos, atunci sunteți o faptură nouă. Așa învață Biblia. Dacă un frate vrea să caute cuvântul „creatură” în lexicon, va constata că cuvântul „creatură” este tradus prin „creație nouă”, pentru că voi sunteți o creație. Ca oameni, v-ați născut printr-o dorință sexuală omenească pe acest pământ, dar acum sunteți o creatură nouă prin Duhul. Gândurile voastre proprii sunt moarte, așa de moarte și fără viață ca și șarpele de aramă sau ca El, când a murit și cerurile și pământul și toate celelalte au mărturisit că El a murit.

El a murit, și în trupul Lui apa s-a separat de sângele Lui. Moartea Lui a fost așa de groaznică, încât s-ar putea zice că pământul a avut o criză de nervi. Acesta s-a cutremurat încât pietrele au căzut de pe stânci. Cine ar mai fi putut muri astfel? Moartea niciunui papă n-ar fi produs așa ceva, moartea niciunui pastor nu putea să producă aceasta. Dar când Dumnezeu în trup a murit pe cruce, pământul a avut o criză de nervi. Tot ce a adus la existență Cuvântul lui Dumnezeu – pietrele, pământul, pomii, stelele și luna – propriul Său Cuvânt vorbit a privit cum Creatorul a devenit trup și păcatul a fost pus asupra Lui. Mânia lui Dumnezeu s-a revărsat asupra Lui, încât și luna și soarele și-au pierdut lumina. Pământul a avut o criză de nervi, ar fi fost despicat în bucăți, dacă nu ar fi trebuit să fie în viitor pentru noi.

Dacă elementele pământului au fost așa de zguduite când au văzut ce se întâmplă, atunci ce ar trebui să se producă în mine și în tine? Ce ar trebui să se întâmple cu sufletele noastre când privim și vedem ce a făcut Dumnezeu pentru noi? Și toate acestea s-au întâmplat pentru mine și pentru tine. Ce ar trebui să producă aceasta în noi? Să trăim mai departe în păcat? Dumnezeu să ne păzească! Noi ar trebui să ne înfrânăm de la păcate și să murim față de păcat. Nu vedeți ce a făcut păcatul cu El? Păcatul L-a omorât. El a luat pedeapsa păcatului asupra Lui, și prin aceasta mi-a adus mie și ție dreptatea⁴ lui Dumnezeu. Dacă primim dreptatea lui Dumnezeu în noi, atunci păcatul este mort în ființa noastră muritoare. O, eu sper că înțelegeți.

Da, pentru a fi născut din nou trebuie să treceți printr-un proces al morții. Luați un bob de grâu. Ca să iasă la viață, trebuie să moară mai întâi. Înainte de a ieși la viață un bob de grâu, trebuie ca mai întâi să moară. Bobul acela, grâul, floarea, pomul, iarba, legumele, tot ce trebuie să iasă la viață, mai întâi

⁴ sau: neprihănirea

trebuie să moară. Atunci voi cum vreți să scăpați? Mai întâi trebuie să muriți. Voi trebuie să muriți. Cum să muriți? Să muriți față de voi și față de toate celelalte, ca să puteți fi născuți din nou. Asta trebuie să se întâmple cu voi. Dacă nu muriți, atunci nu puteți veni la viață.

Știați că în fiecare zi trebuie să moară ceva, ca voi să puteți trăi. Poate în mijlocul nostru sunt adventiști de ziua a șaptea – mulți spun: „Eu nu aș putea să împrusc o veveriță, frate Branham. Nu aș ucide un cerb, un iepure, sau să prind un pește, pentru că eu cred că nu trebuie să ucidem”. Ai știut, fratele meu, că și legumele și fructele pe care le mâncați au viață în ele? Voi trebuie să le ucideți. Singura modalitate de a exista în viața aceasta, este ca ceva să moară pentru ca voi să trăiți prin acea viață moartă. Dacă trebuie să moară ceva, pentru ca viața voastră muritoare să existe aici pe pământ, atunci nu trebuia să moară Cineva ca prin viața Lui să puteți trăi veșnic? Puneți-vă întrebarea aceasta. Și acesta este Hristos, pentru că nimeni altcineva nu are nemurirea. Numai Fiul are nemurirea. Și El vi se oferă – nu aveți altceva de făcut decât să-L primiți!

Trebuie să moară. Asta nu înseamnă deschiderea unei pagini noi în anul acesta. Voi spuneți: „Frate Branham, eu vin de mult timp aici, sunt membru al bisericii. În anul acesta nou, voi deschide o pagină nouă și voi începe iarăși”. Nu despre asta este vorba. Nu răsfoirea unei pagini noi, ci să muriți cu adevărat și să fiți născuți din nou! Înțelegeți? Voi trebuie să vă simțiți așa de vinovați când stați în prezența Lui – fie că sunteți metodiști sau bapțiști sau indiferent pe ce drum mergeți – voi trebuie să vă simțiți vinovați, așa de vinovați încât să vă omoare. Așa este. Vă va ucide. Viața voastră luminează și va muri. Voi trebuie să vă recunoașteți așa de vinovați în prezența lui Dumnezeu, până când viața voastră luminează și va muri. Atunci problema păcatului s-a rezolvat pentru voi când stați în prezența Lui. Dacă vi se întâmplă astfel, atunci veți trăi sigur, după ce ați murit. Dar mai întâi trebuie să muriți dacă vreți să trăiți. Voi vedeți ce vreau să spun, și anume ce este nașterea din nou. Mai întâi trebuie să muriți, ca să fiți născuți din nou. Dacă mai aveți încă lucrurile lumii în voi, nu sunteți născuți din nou. Cum vreți să aveți pretenția că sunteți născuți din nou, și lucrurile acestei lumi mai sunt încă în voi? Cum puteți să o faceți?

Acum câteva zile am văzut un grup de tineri creștini. Eu nu spun că ei n-ar fi. Dar eu am văzut niște imagini cu femei și bărbați creștini simpatici, care se aflau în costume de baie, împreună, într-un bazin de înot. Ei spuneau:

„Aceasta este dragostea adevărată”. Aceasta este murdărie⁵ adevărată, dar nu dragoste. Dragostea se exprimă cu totul altfel.

Sufletele noastre sunt puse pe altarul de aramă, prin credință. Judecata lui Dumnezeu începe și jertfa noastră este mistuită. Amintiți-vă, când Ilie și-a pus jertfa pe altar, sub cerul de aramă, a fost mistuită. Baal n-a putut să-și mistuie jertfa. Eu nu vreau să spun următoarele, dar trebuie s-o fac. Poate voi mergeți în vreo biserică, acceptați crezurile lor, felul acela de botez și aduceți jertfele care sunt cerute acolo, poate vă ridicați și vorbiți în limbi, fugiți dintr-o parte în alta sau vă ridicați și plângeți – dar când jertfa a fost într-adevăr primită de Dumnezeu, este mistuită. Atunci lumea este moartă pentru voi. S-a terminat cu voi, pentru că noi ne considerăm morți și îngropați. Noi am murit... Suntem ascunși în Hristos. Și pe lângă aceasta – după ce am murit și am fost îngropați și ascunși în Hristos – vom fi pecetluiți de Duhul Sfânt.

Vedeți ce vreau să vă spun? Voi ați murit. Sufletele noastre sunt puse pe altarul de armă al judecății divine. Care a fost pedeapsa? Moartea. Dacă voi vă puneți pe altarul lui Dumnezeu și este exprimată moartea pentru păcătos, atunci cum vă puteți ridica de acolo și să trăiți mai departe în păcat, dacă Dumnezeu a acceptat jertfa voastră? Vă este clar acum? Voi muriți. Sunteți mistuiți. Din voi nu mai rămâne nimic. Voi stați acolo ca șarpele de aramă, așa cum a fost Hristos când L-au luat de pe cruce mort și rece. Voi sunteți morți. De ce? Sunteți pe altarul judecății lui Dumnezeu. În ce constă judecata Lui? Dacă judecătorul spune condamnarea, care este pedeapsa? Moartea. Iar dacă voi vă puneți sufletul pe altarul judecății Sale, atunci înseamnă moartea voastră. Înțelegeți acum?

Oh, voi poate vă ridicați și faceți orice; poate dansați în Duhul, poate plângeți, poate fugiți încolo și înapoi, poate aparțineți de fiecare biserică, puteți să faceți ce vreți – acum mă refer la pentecostali – apoi vă duceți și necinstiți nevasta unui bărbat, unele femei strică o căsnicie. Voi mergeți iarăși înapoi, indiferent cât de mult vă mustră Cuvântul lui Dumnezeu ca să faceți ce este corect, voi totuși nu vreți să-l recunoașteți. Voi femeilor, nu vă lăsați părul să crească, nu vă îmbrăcați corect. Voi procedați ca lumea, pentru că nu ați murit încă pentru lume, ci trăiți în ea. Unii dintre bărbați nu încetează cu fumatul și cu băutul. Voi nu încetați să poftiți după femei scârboase, îmbrăcate imoral, când le vedeți pe stradă. În loc să vă întoarceți cu spatele și să plecați, voi le doriți. De ce? Voi mai trăiți cu lumea. Dar dacă jertfa voastră a fost primită, sunteți morți. Așa este. Auziți ce vreau să vă spun? Înțelegeți despre ce vorbesc?

⁵ sau: dezmăț, obscenitate

Sufletul vostru este așezat pe altarul de aramă al judecății lui Dumnezeu – atunci jertfa voastră este acceptată de Dumnezeu. Dar dacă voi încă mai trăiți cu lumea, Dumnezeu nu a acceptat-o. Voi, care vorbiți despre primirea Duhului Sfânt și care trebuie să așteptați atât de mult – aici o vedeți: numai dacă Dumnezeu vă acceptă jertfa și judecata Lui v-a omorât toate gândurile. Poate voi spuneți: „Eu voi deschide o pagină nouă”. Nu este asta. „Eu am fumdat dar nu o voi mai face”. Încă nu este asta. Numai dacă Dumnezeu primește jertfa pe altarul de aramă al judecății Sale. Ce este judecata Lui? Moartea. Aceasta este pedeapsa. Sufletul care păcătuiește și rămâne în păcat va muri. Indiferent de ceea ce ați făcut. Isus a spus: „Mulți vor veni în ziua aceea la Mine și vor spune: „Doamne, nu am făcut noi asta și cealaltă?” El va răspunde: „Depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege”.

Atunci când jertfa este mistuită de foc, fumul se ridică în sus iar voi vă ridicați împreună cu jertfa voastră în ceruri și sunteți pecetluiți față de lucrurile acestei lumi. Sufletul nostru este pe altarul Lui.

Ce se întâmplă cu voi după ce ați murit? Atunci veți fi zămisliti din nou. Prima dată ați fost zămisliti în fărădelege, acum veți fi zămisliti din nou⁶. Ce este? Cuvântul viu. Amin. O, asta o schimbă acum, nu-i așa? Acum am murit, după ce am văzut ce este de făcut. Ce se întâmplă acum? Voi sunteți zămisliti din nou prin⁷ Cuvântul viu. Ce este? Cuvântul devine viu în voi. Voi începeți să vedeți lucrurile altfel. Ceea ce nu ați putut să vedeți cândva, vedeți acum. Acum este altceva: aceasta va face ca toate versetele să vină laolaltă, totul se potrivește la fix. Ceva începe să se întâmple. Voi muriți pentru gândirea voastră proprie. Acum sunteți zămisliti din nou, pentru că suntem spălați în apa Cuvântului. Așa este?

Ce faceți voi cu un prunc imediat după naștere? Este spălat. Corect? Îndată ce un om a murit față de sine și este născut din Dumnezeu, este spălat în apa Cuvântului. Amin. Dacă se spune: „În Numele lui Isus”, atunci voi spuneți „în Numele lui Isus”. Dacă se spune: „Voi trebuie să fiți născuți din nou”, atunci voi spuneți același lucru. Indiferent de ceea ce spune Dumnezeu, voi sunteți spălați în apa Cuvântului. Amin. Acum sunteți pregătiți pentru viață, pregătiți pentru început. Acum sunteți născuți din nou, născuți în familia lui Dumnezeu, aveți un Tată nou. Desigur. Înainte ați avut un îngrijitor, acum aveți un Tată nou. Voi nu puteți să fiți născuți fără să aveți un tată. Dacă sunteți născuți într-o comunitate bisericească, asta este ceea ce aveți. Dacă sunteți născuți într-o dogmă, atunci aveți numai asta. Dar dacă sunteți născuți

⁶ sau: în ceva nou

⁷ sau: în Cuvântul viu

din Dumnezeu, zămisliti prin Cuvântul Lui, atunci aveți un Tată nou, pe Dumnezeu care este pregătit să-și facă de cunoscut Cuvântul printre noi, cu voi și să-l vorbească prin voi. O, un Tată nou: Dumnezeu. El este pregătit acum să-Și ia Cuvântul pe care deja l-a vorbit, să-l pună în voi și să-l facă viu. Înțelegeți? Acum veți fi educați în el. Acum sunteți pregătiți să primiți această educație pentru copii. Aceasta este partea cea mai grea, și anume când credeți că trebuie să faceți ceva, și Cuvântul vă desparte de aceasta și vă arată altceva. „De ce cred ei acolo așa?” Nu contează ce cred ei, aici este ceea ce a spus Dumnezeu. Voi trebuie să fiți în lucrarea Tatălui. Acum sunteți născuți din nou. Acum voi o să fiți în ordine, lăsați-vă conduși. Aveți un Tată nou.

Dacă sunteți născuți din nou și aveți un Tată nou, atunci ați primit și o natură nouă. Natura cea veche a murit și voi ați primit alta nouă. Cândva ați mers într-o direcție, acum mergeți în alta. Înainte ați mers în jos, acum mergeți în sus. Înclinațiile⁸ voastre se orientează după lucrurile de sus. Înclinații noi! Voi nu mai iubiți lucrurile acestei lumi. Afecțiunea voastră este orientată spre Dumnezeu. Pe voi nu vă interesează ce spun oamenii, fie că ei râd de voi și spun că sunteți demodați sau indiferent de ceea ce spun, pe voi nu vă interesează pentru că sunteți născuți de sus și înclinațiile voastre sunt orientate spre lucrurile care vin de sus. Dumnezeu nu se rușinează de voi, și vouă nu vă este rușine de El. Așa este. Puteți citi Evrei 11. Eu mi-am notat aceasta - cum le mergea oamenilor din timpul acela. Ei umblau prin pustiu îmbrăcați în piei de oi și sufereau de sărăcie, ei, de care lumea nu era vrednică. Citiți, o să vă facă bine. Din aceasta puteți vedea ce se întâmplă cu omul a cărui natură a fost schimbată.

Ce fel de natură ai atunci, frate Branham? Natura Lui. Dacă eu aș avea natura tatălui meu, aș face lucrurile pe care le făcea tatăl meu. Dar acum, după ce sunt născut din nou, depinde de noul meu Tată. Dacă ești născut numai într-o biserică, atunci ai un părinte bisericesc, și-l poți numi „părinte” dacă vrei. Spuneți-i cum vreți, este părintele vostru. Dar dacă Dumnezeu este Tatăl vostru, atunci sunteți născuți în familia lui Dumnezeu și căutați lucrurile lui Dumnezeu. Atunci sunteți un copil al lui Dumnezeu. Natura voastră este natura lui Dumnezeu. Unii spun: „O, biserica noastră crede că zilele minunilor au trecut!” Cum puteți crede că zilele minunilor au trecut, dacă în voi este natura lui Dumnezeu? El însuși este o minune. Natura Lui este o minune, lucrările Lui sunt o minune. Toată ființa Lui este o minune. Cum puteți fi voi altceva decât o minune? Nașterea voastră din nou este o minune. Viața voastră nouă este o minune. Chiar și natura voastră este o minune – voi

⁸ sau: afecțiunile

puteți privi în urmă și puteți spune: „Aceste lucruri sunt moarte”. Vedeți? Voi sunteți o creatură nouă, o creație nouă. Sigur.

[Vouă vi se întâmplă ca puiului de vultur care a fost clocit împreună cu puii de găină.] Când au ieșit puii, toți erau pui de găină, mai puțin unul. El era un vultur. Era cu totul altfel. De la naștere a aparținut de o altă categorie. Sămânța, oul, a fost altfel și a dat naștere altei păsări. Desigur că a arătat mai ciudat; pentru ceilalți el se comporta ciudat. Dar el de fapt se comporta normal, după cum îi era soiul. El nu putea să se comporte altfel, pentru că era un vultur. Există mulți din aceștia în denominațiuni. Ei sunt de fapt vulturi. Nu este drept să privești cum se tăvălesc în murdărie și în lucrurile acestei lumi. Este de datoria voastră să-i chemați afară.

Într-o zi a venit vulturul-mamă. Credeți voi că cloșca a putut să-l mai țină pe pământ? Indiferent cât de mult a cotcodăcit și a spus: „Vino aici dragă, eu am găsit ceva aici” – înclinațiile lui erau îndreptate către lucrurile de sus, și el a zburat în sus - nicio denominație. Voi nu mai puteți să-l chemați înapoi. Pe un om născut din Dumnezeu, nu-l mai puteți chema înapoi în stricăciunea păcatului. El a murit și a fost născut din nou. El este o făptură nouă. El are natura unui vultur. El trebuie să zboare în sus, înspre cer. Trebuie să meargă în sus, unde este mama lui, Părintele lui. Poate să tot spună cineva: „Veniți, atașați-vă de biserica noastră, aceea este fanatism”.

Deci, dacă puiul de vultur stă acolo și aude strigătul mamei, se uită în jur și întreabă: „De unde vine strigătul?” Poate ea îi striga puiului de vultur: „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci*”. Cloșca zice: „Zilele minunilor au trecut, gluc, gluc, gluc. Zilele minunilor au trecut. Așa ceva nu există. Acesta este fanatism”. O, voi nu puteți să-l mai rețineți. Eu pot să aud cum zice: „Mamă, cum pot să ajung acolo sus?” „Mișcă-ți simplu aripile. Mai mult nu trebuie să faci. Tu ești un vultur. Umblă prin credință”. „Cum va fi, mamă?” „Nu știu, mergi pur și simplu înainte”. Iată-l! După primele bătăi din aripă a reușit să ajungă pe un stâlp de gard. Așa de departe a ajuns deja. Ea a spus: „Vino, te prind eu”. Asta este.

O natură nouă, o ființă nouă, o creatură nouă, natura Tatălui vostru. Atunci veți crede și veți iubi fiecare Cuvânt pe care l-a spus El. Fiecare cuvânt omenesc contrar Cuvântului este o minciună. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia are dreptate. Pe mine nu mă interesează ce spune biserica. Biblia are dreptate, pentru că natura voastră a fost transformată. Dacă tatăl vostru este o biserică, atunci credeți în biserică ca tată. Dacă este Dumnezeu Tatăl vostru, atunci veți crede Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă o biserică este tatăl vostru, veți crede în aceasta, pentru că aveți natura ei. Dar dacă este Dumnezeu Tatăl vostru, atunci veți crede Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă o

biserică este tatăl vostru, veți crede cuvântul ei, veți crede ce spune biserica. Dar dacă sunteți născuți din nou, veți crede ce spune Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Tatăl vostru, nu lumea sau crezurile bisericii.

Aceasta îmi amintește de povestea cu rața care era printre găini. Rața era un pic cam ciudată pentru găini. Era mai greoaie și avea un cioc mai mare, care era pentru un scop anume. Eu cred că un creștin li se pare oamenilor câteodată așa - un pic fanatic - dar aceasta are un scop. Atâta timp cât rața umbla cu puii de găină și cu cei de curcă, era comică. Ei aveau un cioc mic și nu aveau formatul unei rațe. Într-o zi, cloșca și-a condus puii și rățușca la plimbare. Rățușca rămânea tot în spate. Ea nu vorbea ca toate celelalte. Limba ei era diferită. Ei nu se puteau înțelege.

Așa este cu un creștin născut din nou. El a ieșit din altă sămânță. Eu cred că mulți din denomiinațiuni și biserici sunt rațe autentice dar au ca și conducător o găină, de aceea ei nu înțeleg. Asta sună necuviincios, dar nu o spun cu o intenție rea. Eu vreau să scot în evidență ceva.

Într-o zi ea a lăsat rățușca un pic prea departe de hambar. După hambar curgea o apă, era un izvor, un pârâu. În timp ce mergea după găină, puiul de rață se întreba ce înseamnă toate acestea și de ce nu-i plac mâncărurile care le mănâncă ceilalți. Nu i se părea corect. Nici lucrurile pe care le făceau ceilalți nu i se păreau corecte. După un timp el a simțit o adiere. „Asta miroase bine. De unde a venit?” O, adierea aceasta mică din cer. Este ca o briză care te răcorește, ca o predică care vă vorbește, care vă atinge. Voi simțiți cum Cuvântul este ancorat adânc. O, este o rază de soare cerească.

Rățușca se gândea: „Asta este totuși altceva. Această adiere este pentru natura mea!” Ea a mai respirat o dată. „Este undeva. Voi nu puteți să-mi spuneți că nu este; este aici pe undeva. Eu știu că pe aici pe undeva este ceva căruia-i aparțin” - nu în această dogmă. Știți ce vreau să spun? Ea a mirosit apă, avea natura unei rațe, și o rață și apa aparțin împreună. Așa aparțin împreună credinciosul și Dumnezeu. Ea a respirat încă o dată adânc. Adierea a devenit mai puternică. După aceea a început să bată vântul, (ca vâjâitul unui vânt puternic, știți voi). Voi știți, briza vântului a adus mirosul apei până la ea. Ea n-a mai putut să reziste. A fugit peste deal, a lipăit cât a putut de repede, ținând ciocul cel mic în aer. Ea a mirosit apă!

Cloșca cea bătrână a zis: „Fanaticule, vino înapoi!” Degeaba! Ea a mirosit apa și a fost pe drum într-acolo.

„Există un izvor umplut cu sângele din venele lui Emanuel, și când păcătoșii se scufundă în acesta se curăță de toate petele”.⁹

⁹ este un citat dintr-o cântare – n.tr.

Un creștin adevărat nu vrea să aibă vreo legătură cu lumea. Ei nu vor să trăiască aici la întâmplare, să umble fără să știe unde se află. Astăzi ei sunt metodiști, mâine sunt baptiști, prezbiterieni, penticostali, etc. O frate, asta este jalnic. Un creștin adevărat dorește o răcorire¹⁰ a Duhului, o răcorire a lui Dumnezeu în viața lui, ceva ce-l face o făptură nouă. Când vor găsi această cale de ieșire, ei vor călători și când străzile vor fi acoperite de zăpadă, numai să fie aici. Ei pleacă, pentru că ei sunt de la început rațe. Da. Nicio dogmă, nu, nu, nu, nu.

Dacă voi mai iubiți încă lucrurile acestei lumi, atunci sunteți înșelați. Jertfa voastră nu a fost încă primită. Natura voastră nu a fost încă schimbată. Știți acum ce înseamnă să fiți născuți din nou? Natura voastră este transformată. Voi deveniți o creatură nouă. Mai întâi trebuie să muriți și apoi să fiți născuți din nou.

Eu știu că ar fi timpul să închei, dar mai dați-mi câteva minute. Voi trece repede peste aceste texte.

Dacă voi mai iubiți lumea, nu puteți avea pretenția că sunteți născuți din nou, indiferent de ceea ce ați făcut - poate ați plâns sau ați avut niște simțiri deosebite¹¹. Acestea sunt în ordine, nu am nimic împotriva lor. Creștinii plâng, sunt pătrunși. Voi spuneți: „Frate Branham, eu am vorbit în limbi.” Asta este bine.

Eu mă uit acum la o femeie care nu demult a venit la mine cu o viziune sau un vis pe care l-a avut, și pentru care am primit tălmăcirea. A fost greu să-i spui nevestei unui predicator penticostal că nu are Duhul Sfânt. Dar ea chiar nu-L avea. Însă L-a primit. Da, este altceva.

Nu este vorbirea în limbi, nu este dansul în Duh. Pe niciunul din aceste lucruri nu vă puteți baza. Este vorba despre o moarte și o naștere, despre o natură transformată. Lucrurile vechi sunt moarte. Totul a devenit nou. Lumea este moartă, Dumnezeu a făcut totul nou. Dumnezeu este viața voastră și lumea este moartă pentru voi. Ați înțeles acum? În regulă.

Acum, fiți atenți. Eu trebuie să tai acum, pentru a curăța drumul de buruieni. Cu bărbații și femeile care nu vor să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu și de învățătura Lui, deși pretind că sunt născuți din nou, nu este ceva în ordine. Vreau să vorbesc puțin cu femeile. Dacă o femeie știe că Cuvântul lui Dumnezeu condamnă tăierea părului, purtarea de pantaloni scurți sau lungi și purtarea de haine imorale, și totuși nu are atâta decență

¹⁰ sau: prospețime

¹¹ sau: frisoane – este vorba despre simțiri emoționale

încât să-și lase părul să crească și să se îmbrace ca o creștină, atunci este înșelată. Pe mine nu mă interesează ce ați trăit. Poate ați vorbit în limbi, dar asta este ca și cum ați arunca boabe de fasole pe o piele uscată de vacă. Poate ați dansat în Duh până s-a cutremurat clădirea, dar asta nu are nimic de-a face. Voi arătați doar că dragostea față de lume mai este încă în voi. Dumnezeu condamnă asta. El a spus: „Nu...”¹² O femeie trebuie să aibă părul lung. Firea ne învață că bărbatul trebuie să aibă părul scurt, pentru că Dumnezeu este deasupra bărbatului, dar bărbatul este deasupra femeii. Dacă o femeie își taie părul, își necinstește capul, pe soțul ei. Dacă un bărbat își lasă părul să crească, își necinstește Capul, care este Hristos. Înțelegeți?

„Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială”. Curat, femeiesc. Și totuși, fără a avea bunul simț ca s-o faceți, voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Eu am vorbit în limbi! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!” Asta arată că duhul din voi este pe dos. Dacă voi ați avea natura Cuvântului, ați accepta Cuvântul de fiecare dată. Cuvântul a devenit trup. Cuvântul era Dumnezeu, Cuvântul este Dumnezeu; și Cuvântul este în voi, vă face un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, un urmaș al Lui, care crede Cuvântul.

„Eu nu cred în botezul în Numele Domnului Isus Hristos. Aleluia! Pe mine nu mă interesează cum încerci să-mi explici, eu cred ce zice pastorul meu”. Faceți mai departe așa, el este tatăl vostru. Dar dacă Dumnezeu este Tatăl vostru, atunci veți fi în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Predicatori! Mulți vor veni și vor spune în ziua aceea: „Doamne, nu am scos noi draci în Numele Tău?” (Predicatori!), „Nu am făcut noi minunile cele mari?” (Evangheliști pe câmpul misiunii). „*depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege*” - copii nelegitimi. Așa este.

Dacă sunteți născuți din Dumnezeu, sunteți spălați în apa Cuvântului, despărțiți de lucrurile din lume, și-L credeți pe Dumnezeu. Voi sunteți morți. Sunteți morți pentru gândurile voastre proprii, morți pentru ideile voastre - morți pentru toate celelalte, în afară de Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta trăiește în voi, este lucrător prin voi și dovedește că este Cuvântul lui Dumnezeu. Voi spuneți: „Eu sunt mort pentru lume, sunt mort pentru lume, frate Branham”. Și apoi tăgăduiți Cuvântul lui Dumnezeu? Isus a spus: „*Și aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor fi crezută*”. Acum trecem la ceea ce înseamnă „să fii născut din nou”.

¹² „Nu vă învață chiar și firea că este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung? Dar dacă o femeie are părul lung, pentru ea este o podoabă.” 1 Corinteni 11:14-15 – traducere revizuită

Dacă mai sunteți furioși, răi și aroganți, iar când spune cineva ceva despre voi imediat vă ridicăți și vă pregătiți pentru ceartă - vreți să spuneți că sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu? Nu. Duhul lui Dumnezeu nu procedează așa. Nu! Duhul lui Dumnezeu este smerit, blând, plăcut, răbdător. Acesta este Dumnezeu - iubitor, prietenos, iertător. Acesta este Duhul lui Dumnezeu. Da.

Dar ei se țin tare de denomi-națiune și vorbesc în limbi, profețesc, fac tot felul de lucrări. Isus a spus că ei le vor face. „...*având doar o formă de evlavie*”. Țin tare de denomi-națiune pentru că aceea este tatăl lor. Ei sunt născuți dintr-un tată denomi-național. Dar dacă voi sunteți născuți din Dumnezeu, atunci El este Tatăl vostru. El este Cuvântul. Indiferent câte simțiri ați avut, tot mai sunteți copii ai Satanei, până când muriți pentru lume și înviați în Hristos. Fiți atenți acum - repede!

La un suflet, indiferent dacă este bun sau rău, moartea nu schimbă nimic. Eu mi-am notat multe texte biblice, pentru că am vrut să lămurim ce este un suflet. Ce este un suflet? Asta sunteți voi. Voi aveți un suflet, partea din interiorul vostru. Când muriți, sufletul trece în locul destinat în starea care este. Voi nu-l puteți trage în sus, indiferent cât de mult ați face pentru aceasta. Sufletul trebuie schimbat aici, născut din nou.

Voi întrebați: „Cum este cu Duhul Sfânt, frate Branham?” Duhul Sfânt vă botează în Trup pentru slujbă, dar prin credință voi primiți viața veșnică. „*Cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică*”. Apoi veți fi botezați în Trup prin Duhul Sfânt, ca darurile să devină vizibile¹³. Dar voi credeți și primiți viața veșnică. Cine crede, are viața veșnică. Și dacă credeți, voi muriți și sunteți născuți din nou, înnoiți, făpturi noi.

Țineți minte, sufletul, bun sau rău, nu poate fi schimbat prin moarte. Moartea doar îl duce la destinație. Auziți? Iar dacă mai aveți în voi lumea și dragostea pentru lume, atunci acesta va muri cu voi. Pentru că lumea trebuie să moară. Dumnezeu a condamnat lumea – starea lumii. Dumnezeu a condamnat-o și ea trebuie să moară. Dacă lumea este în voi, atunci veți muri cu lumea. Eu nu văd cum poate fi mai clar. Dacă sufletul este bun, născut din Dumnezeu, trebuie să meargă la Dumnezeu. Dacă este de la lume, va pieri cu lumea. Dacă este de la Dumnezeu, atunci va trăi cu Dumnezeu, școlit sau neșcolit. Cult sau incult - dacă lumea mai este acolo, trebuie să moară. Și dacă lumea este în sufletul vostru și voi tânjiți după lucrurile lumii, atunci veți pieri cu lumea. Este clar, nu-i așa? Ar trebui să fie clar. Voi sunteți o parte

¹³ să se manifeste

a unei lumi moarte. Așa cum lumea este moartă și voi sunteți morți împreună cu lumea.

Dar dacă sunteți născuți din nou, atunci trăiți cu Hristos, atunci înclinațiile voastre sunt înspre lucrurile de sus, și nu înspre lucrurile acestei lumi. Dacă sunteți născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, deveniți o parte din Dumnezeu și veți fi în veci cu El. Moartea nu vă poate atinge dacă sunteți născuți din nou. Voi sunteți veșnici. Ați devenit dintr-o ființă muritoare o ființă veșnică. Voi ați trecut de la moarte la viață. Eu vorbesc despre viața veșnică. De la moartea veșnică la viața veșnică. Dacă voi sunteți din lume, atunci veți muri aici împreună cu aceasta. Ioan scrie: „*Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El*”.¹⁴ Voi nu puteți să iubiți lumea. Isus a spus: „Nu puteți să-L iubiți și pe Dumnezeu și pe Mamona.” Mamona este lumea. Nu puteți să iubiți lumea și pe Dumnezeu în același timp. „Cine zice că Mă iubește, și nu păzește poruncile Mele” – adică Biblia – „este un mincinos, și adevărul nu este în el”. Asta e.

Oh, tabernacol Branham și voi, toți ceilalți oameni buni, să facem un inventar. Este anul nou. Să începem, să facem ceva - să scoatem lucrurile lumii afară de la noi. Dacă mai sunt acolo, scoateți-le afară.

Eu trebuie să mă grăbesc.

Oamenii de azi acceptă toate felurile de duhuri. Ei se duc și acceptă duhul unei biserici, acceptă chiar și duhuri care se dau drept duhuri ale lui Dumnezeu și se prezintă ca născuți din nou și tăgăduiesc faptul că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat. Vă puteți închipui ca Duhul lui Dumnezeu să tăgăduiască propriul Său Cuvânt? Voi, romano-catolicilor, puteți să spuneți că sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu și apoi să acceptați acele dogme contrare Bibliei, și să tăgăduiți Cuvântul lui Dumnezeu, și apoi totuși spuneți că Duhul lui Dumnezeu este în voi? Duhul care a scris Biblia ar putea s-o tăgăduiască? Ar fi ca și cum eu m-aș ridica și aș spune ceva, apoi mai târziu aș spune contrariul. Dacă Dumnezeu a spus ceva, atunci El nu mai poate spune contrariul. Biblia spune că este imposibil ca Dumnezeu să mintă pentru că El este izvorul adevărului deplin.

Voi metodiștilor și bapțiștilor, care ați fost botezați în titlul „Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”, o știți acum altfel. Luați-vă Biblia! Voi vă atașați de o biserică, vă strângeți mâinile, duceți scrisoarea de recomandare dintr-o parte-n alta, și apoi pretindeți că sunteți născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu? Cum puteți să faceți asta și apoi vă uitați în Cuvântul lui Dumnezeu și vă mai numiți creștini născuți din nou? Dacă voi ați murit față

¹⁴ *Dacă iubește cineva lumea, o face pentru că dragostea Tatălui nu este în El* - literal

de biserică, față de crezuri, față de lume și sunteți morți pentru toate celelalte în afară de Dumnezeu – și Dumnezeu este Cuvântul... Asta este!

Să vedem. Ei acceptă fiecare duh. Ei au duhuri ale bisericii și tot felul de duhuri. Ascultați cu atenție!

Cuvântul lui Dumnezeu vine la profet. Așa spune Biblia. În încheiere mai am câteva gânduri pe care vreau să vi le spun, și apoi mă opresc.

Cuvântul lui Dumnezeu a venit la profeți. Ce a venit la profeți? Cuvântul unei biserici? Cuvântul unui crez? **CUVÂNTUL DOMNULUI!** Ce a fost? Profetul a descoperit Cuvântul lui Dumnezeu. Aceștia sunt profeți adevărați. Avem și profeți falși. Imediat vom vorbi și despre ei. Dar Cuvântul adevărat a venit la profetul autentic. Nu putea să fie altceva. Nu un crez a venit la profet. Nu o denominație a venit la profet. Nu! Cuvântul Domnului a venit la profet, și el l-a descoperit oamenilor. Profetul autentic a avut Cuvântul adevărat.

Cum testați un profet? Vedeți dacă are Cuvântul adevărat. Dacă nu are Cuvântul adevărat, atunci trebuie să fie unul fals. Dacă spune altceva decât Cuvântul acesta, care este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci cuvântul fiecărui profet este o minciună, dar Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu vine de la profet, atunci el este un profet autentic, pentru că Cuvântul vine la profeții adevărați. Au existat întotdeauna și profeți mincinoși. Profeți autentici – Cuvântul adevărat. Profeți mincinoși – cuvântul fals, „crezurile noastre, denominațiunile noastre, atașați-vă aici, spuneți asta, credeți asta, faceți asta...”

Dar Cuvântul adevărat vine la profetul adevărat, și el vă spune Cuvântul adevărat. Urmați Cuvântul adevărat și aveți o trăire autentică a Cuvântului, pentru că Cuvântul devine trup în voi și voi deveniți copii ai lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu curge direct din Dumnezeu în voi, pentru că voi sunteți din firea Lui, Duhul Lui este în voi, și voi veți face lucrările lui Dumnezeu. Aleluia! Așa spune Biblia.

Profeții falși aduc cuvinte false. Ce fac ei? Ei au senzații false. Profeții falși au destul din Cuvântul adevărat pentru a-l prezenta apoi în mod fals. Vreți un verset pentru aceasta? 2 Tim. 3. Profetul fals are destul din Cuvântul adevărat, pentru a-l putea prezenta fals, pentru că Biblia spune că ei vor avea o formă de evlavie. Pentru a avea o formă de evlavie, ei trebuie să aibă și un pic de adevăr. O formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea! Care putere? Puterea care vă îndreaptă¹⁵ pe voi și vă face diferiți, care vă face să-I slujiți lui Dumnezeu, să nu mergeți la dansuri și în lucrurile din lume condamnate în

¹⁵ sau: corectează

Biblie, care vă face să nu vă tăiați părul. Profetii mincinoși spun că nu este așa de important.

Cineva mi-a spus nu demult (eu cred că am spus-o deja aici, nu știu): „De ce nu-i lași pe bărbați și pe femei în pace? Oamenii cred că tu ești un profet!” Eu am răspuns: „Nu sunt!” „Dar oamenii cred că ești. De ce nu-i înveți cum să aibă viziuni și cum să facă lucrările lui Dumnezeu?” Eu am spus: „Cum pot să-i învăț algebră, dacă ei nu-și cunosc alfabetul?” Cum puteți să luați un copil de la grădiniță și să-l trimiteți la facultate și să-l învățați despre rădăcina pătrată? Cum puteți s-o faceți dacă ei nu știu ce este alfabetul? Știți voi ce înseamnă alfabetul (ABC-ul)? Always Believe Christ! (Crede-L pe Hristos întotdeauna). Așa este. Nu crede biserica, nu crede dogma lor – crede-L pe Hristos. De ce? A-L cunoaște pe El înseamnă viață. Corect? Nu să cunoști un crez. El nu are crezuri. Nu să cunoașteți Cuvântul Lui - voi trebuie să-L cunoașteți pe El ca Mântuitor personal în nașterea din nou. Isus i-a spus lui Nicodim: „*Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?*”

Cum o să credeți lucrurile duhovnicești – să intrați în Duhul, să aveți viziuni, cum puteți să ordonați învățătura, dacă nici măcar lucrurile pământești nu le puteți crede? Voi nu puteți să credeți că trebuie să vă îmbrăcați corect, nu puteți să credeți că trebuie să încetați cu fumatul, cu minciuna, cu furia și cu toate celelalte lucruri și să încetați cu poftele! Cum puteți să-i învățați pe oameni să intre în Duhul, dacă ei încă mai posedă toate aceste lucruri?

Profetii mincinoși au cuvinte false: crezuri, denominațiuni, senzații. Ei spun: „O, slavă lui Dumnezeu, asta este tot ce trebuie să faceți. Vreți să purtați mantaua lui Ilie? Slavă lui Dumnezeu. Goliți-vă gândurile și nu vă gândiți la nimic. Spuneți numai: „O umple-mă, umple-mă.” Diavolul o va face cu siguranță. Pe asta vă bazați? „Ooh, a venit peste mine, frate Branham. Eu am simțit-o. Ooh, slavă lui Dumnezeu! Aleluia!” Voi săriți în sus și în jos și spuneți: „Oh, am primit-o”. Și apoi trăiți așa cum trăiți? „*După roadele lor îi veți cunoaște*” – nu după senzații.

„Oh, frate, vrei să primești Duhul Sfânt? Îngenunchează la altar și spune: „Glorie, glorie glorie”, până când vei vorbi în limbi.” Și apoi vă întoarceți și trăiți cum vreți, mințiți și furați? Dacă vi se vorbește despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, voi spuneți: „Acesta este fanaticism, biserica mea învață altfel!” Și apoi spuneți că sunteți născuți din nou, spălați în apa Cuvântului? Undeva nu este ceva în regulă!

Voi veți crede fiecare Cuvânt așa cum stă scris *aici*. Noi nu avem nevoie de altceva, numai de ceea ce spune Biblia. Aceasta nu acceptă tălmăcirii proprii.

Dumnezeu a tălmăcit-o, și așa este. Cuvântul Lui este aici. Nu spune Biblia în 2 Petru, cred, că nu acceptă tălmăciri proprii? Desigur, nici o tălmăcire proprie. Este scris exact așa cum a fost gândit. Lăsați-o cum este scris. Va aduce aceleași rezultate.

Învățătorii mincinoși produc nașteri false. Profetii adevărați vor aduce Cuvântul, nașterea din Cuvânt, Hristos. Profetii mincinoși vor produce nașteri false, nașteri din biserici, din crezuri, nașteri ale denominațiilor. Iată, frate pentecostal, senzații false – și le spun oamenilor că au primit Duhul Sfânt numai pentru că vorbesc în limbi. Eu am văzut draci care au vorbit în limbi. Creioanele care erau acolo scriau în limbi necunoscute. Asta nu înseamnă absolut nimic. Vedeți, trebuie să fie o viață: după roadele lor îi veți cunoaște. „Frate Branham, tu crezi în vorbirea în limbi?” Desigur! „Crezi tu în jubilar?” Desigur, eu cred că aceasta aparține de cel credincios. Eu cred Cuvântul lui Dumnezeu. Dar dacă nu este viață care să susțină aceste experiențe...

Se spune foarte pompos¹⁶: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia!” Și apoi vreți să-mi ziceți că este de la Hristos? Hristos a fost smerit, blând și prietenos. Dacă mergeți într-un oraș trebuie să fie totul periat, corect, costumul nu are voie să aibă nici o cută. Voi trebuie să aveți ceva foarte bun, altfel nu veniți. Trebuie să fie și o sumă de bani, altfel nu țineți o adunare. Toate denominațiile trebuie să vă bată pe umăr. Niciuna nu L-a bătut pe umăr pe Hristos, pentru că El a fost Cuvântul. Așa este.

Cei falși au destul din adevăr, pentru a face o formă de evlavie. Ascultați! Vreau să vă spun ceva aici. Vreau să fiți atenți! Acest fel de zămisliri¹⁷ false! O zămislire falsă conduce milioane de oameni înspre o naștere falsă. Învățătorii mincinoși îi îndrumă pe oameni să creadă într-o senzație. Se spune: „Pentru că ați fost legănați¹⁸ de aici încolo, ați primit. Pentru că un simțământ deosebit a venit peste voi, pentru că ați văzut lumini înaintea ochilor și v-ați împiedicat, aceasta este mantaua lui Ilie peste voi. Așa este, voi ați primit-o. Știți voi ce sunteți? Sunteți fiii descoperiți ai lui Dumnezeu!” Dar totuși unde vă aflați? Sunteți biruiți! Așa este. Voi spuneți: „O, slavă lui Dumnezeu, într-o noapte am avut un vis! O da, eu am văzut asta și cealaltă! Tu nu crezi în vise?” Sigur că da! Dar dacă visul nu corespunde cu Cuvântul,

¹⁶ este vorba despre o persoană foarte îngâmfată, un snob – n.tr.

¹⁷ în engleză: „conception” – zămislire, concepere, dar și concepție – n.tr.

¹⁸ în engleză: „jerk” – tresărire, spasm, convulsie – n.tr.

atunci este greșit. *Aici* este adevărul. Rămâneți la el! Gândiți-vă la acest lucru: milioane de oameni sunt conduși înspre o naștere falsă.

Eu am vrut să aduc cu mine un ziar în care scrie că părintele ecumenic al bisericii greco-ortodoxe a vorbit cu papa Ioan al XXIII-lea și a spus: „Poate noi n-o vom vedea în generația noastră, dar marea fraternitate a protestanților cu catolicii se va împlini”. Eu mă gândeam: „Slavă lui Dumnezeu!” Cineva a tăiat-o din ziar și mi-a scris. Eu cred că a fost fratele Norman, el a spus: „Frate Branham, este mai târziu decât credem.” Uitați-vă astăzi, ministrul apărării, președintele și ceilalți – națiunea aceasta este sub controlul catolic.

Fiți atenți! Voi spuneți: „Ei sunt creștini!” A fi creștin înseamnă să fii ca Hristos, să ai Duhul Lui. Corect? Este nepolitic, dar eu vreau totuși să v-o spun: dacă voi spuneți că un porc este o oaie, devine acesta o oaie? Dacă voi ați spune: „Eu m-am săturat ca tu să fii un porc! Eu vreau un miel! Te voi lua, te voi peria, îți voi spăla dinții, părul ți-l voi pieptăna și astfel voi face din tine un miel; îți voi pune o fundă roză la gât și tu vei fi un miel în loc de porc”. Voi spuneți: „Mieluțule, mieluțule”, dar el va grohăi mai departe. Dacă îl lăsați în cocină, va mânca toate lăturile pe care le va găsi. Nu este stropirea pe care o faceți, nu este spălarea cu apă – este vorba despre o moarte și despre o naștere. Voi spuneți: „Eu îți voi da să mănânci numai lucernă. Îți voi da mâncare pentru oi”. Puteți să-i dați lucernă, el rămâne tot un porc. Asta este tot. De ce? Firea lui este de porc.

Dacă voi iubiți lumea sau lucrurile lumii, mai sunteți încă un porc. Așa este. Numai prin puterea lui Dumnezeu se poate transforma sufletul vostru. Muriți ca porc, puneți-vă obiceiurile de porc pe altar, așezați-vă voi însuși pe altar și deveniți o jertfă a lui Dumnezeu. Lăsați să vină focul judecării să vă mistuie ca porc și, prin nașterea din nou, să facă din voi un miel. Atunci nu veți mai mânca lături, nu le-ați mai putea digera. Dintr-un porc nu poți să faci un miel, numai spunând că este un miel.

La fel este cu o persoană care se numește creștină numai pe baza unui crez sau a unei senzații. Voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu, frate Branham, am dansat toată noaptea în Duh. Am vorbit în limbi”. (Eu vorbesc acum pentecostalilor). „Am dansat în Duh. Oh, eu am avut senzații de diferite feluri. Dar vreau să-ți spun ceva, să nu începi să vorbești cu mine despre Numele lui Isus și lucrurile acestea”. Hai, porcușorule. Tu ești tot un porc, asta-i tot.

„*Oile Mele ascultă glasul Meu*”. Eu le spun: „Păi frate, arătați-mi un text biblic unde o persoană a fost botezată „în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”. „Indiferent de ceea ce rezultă, aleluia, eu nu vreau nimic din lucrurile de la „Jesus Only.” Dar cine a spus ceva despre lucrurile de la „Jesus Only”? Eu vorbesc despre Biblie. Mișcarea „Jesus Only” – este un grup de

denominații cu dogme proprii. Una nu poate să o acuze pe cealaltă dacă sunt în aceeași situație. Eu vorbesc despre creștinii adevărați, sută la sută născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, care au picăturile de rouă ale cerului în viața lor. Despre asta vorbesc eu. Dacă voi sunteți metodiști și ați trăit asta, amin! Atunci trebuie numai să fiți îndrumați spre Cuvânt, îl veți urma ca rața când s-a dus la apă. Așa este.

Oamenii vor astăzi scurtături. Ei spun că se primește într-o clipă. „Slavă lui Dumnezeu!” Ce este? Ce fac ei de fapt? În seara aceasta ei sunt undeva în... Eu aș putea să spun câteva nume, dar nu vreau s-o fac, pentru că se înregistrează. În seara aceasta ei sunt într-un club de noapte cu o chitară, dar mâine dimineață ei vor fi într-o biserică și cântă la aceeași chitară. Aceasta este murdărie! Biblia spune în Isaia 28.8: „*Toate mesele sunt pline de vărsături murdare*” și „*Câinele s-a întors la ce vărsase, și scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă*”.¹⁹ De ce? Ei încă sunt câini și porci. Acesta este motivul pentru care se întorc înapoi la mocirlă și la vărsături. Ei nu sunt născuți din nou. Dacă ar fi fost născuți din nou, atunci ei ar fi făpturi noi.

Știți voi, pe o cioară bătrână puteți s-o vopsiți în toate culorile, și în culoarea măslinii a unui porumbel, sau în alb – în interior rămâne tot o cioară murdară, un uliu bătrân, o pasăre răpitoare, care mănâncă hoiturile de pe pământ. Așa este. Dar voi știți că un porumbel nici măcar nu trebuie să facă o baie. O, aleluia! Porumbelul are în trupul lui uleiul care este printre pene și care îl ține curat tot timpul, pentru că vine din interior înspre exterior. Un uliu poate spune: „La mine este tot așa! Pun un pic de apă sfântă și le-am aranjat”. Nu, așa nu merge, trebuie să iasă din interior înspre exterior, și nu invers. Este o naștere. Se spune: „Slăvit să fie Dumnezeu, eu merg la biserică ca și tine! Aleluia! Biserica mea este tot așa de bună ca și a ta”. Bine, uliule... Dar un porumbel este uns din interior. Porumbelul are o glandă cu secreție interioară pe care nicio altă pasăre nu o mai posedă. Uleiul vine din interior și îl ține curat în exterior. El nu trebuie să se curețe. Este ceva în el prin care rămâne curat. O, soră Way, aleluia! Ceva din interior îl ține curat.

Se spune: „Eu m-am atașat de biserică săptămâna trecută. Mi-ar place să beau cu voi, dar... Hmm, fumul acela de țigară este așa de plăcut! Oh, soră, știu că sunt demodată, eu trebuie să-mi las părul să crească. Nu este îngrozitor? Tu știi, rochiile acelea frumoase, mini, pe care le purtam, după care se uitau toți, acum nu mai am voie să le port. Știi, săptămâna trecută m-

¹⁹ 2 Petru 2.22

am atașat de biserică”. Deplorabilă²⁰ ce ești, toată apa sfântă din lume nu te-ar putea curăța. Dar frate, dacă este ceva în tine atunci vei fi spălat tot timpul. Tu stai numai liniștit și vei fi spălat.

Nu trebuie să-i spunei unei oi: „Tu trebuie să produci lână”. Asta este problema penticostalilor, este problema creștinătății: ei încearcă să producă ceva. O oaie nu trebuie rugată să producă lână. Ea poartă lâna. Voi purtați roadele Duhului. Nu ziceți: „Slavă lui Dumnezeu. Eu trebuie să mă vopsesc pe față, trebuie să trăiesc o senzație, să dansez în Duhul, atunci o am”. Nu, nu! Trăiți nașterea din nou și se va întâmpla de la sine. Nu trebuie să spuneți: „Să studiez toată noaptea, să fac asta sau cealaltă, să mă atașez de aceia sau de ceilalți? Trebuie să cred dogmele, să fac penitențe?” Nu! Muriți numai, atât, fiți născuți din nou și va veni din interior spre exterior. Printr-o stropire sau spălare cu puțină apă nu merge, așa cum nu poți face dintr-un porc un miel. Dar dacă în interior este un miel, atunci nu va mai fi niciodată un porc. M-am exprimat brutal, dar eu nu am școală. Trebuie s-o fac așa.

Știți voi, nu demult am citit despre Ioan Botezătorul și m-am gândit la ceea ce a spus el și cum s-a exprimat: „*Pui de năpârci*”. El a crescut în pustiu. El i-a cunoscut. Dacă tropăiți puțin din picioare, ei se ascund. „*Pui de năpârci!*” El a mai spus: „*Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor*”. Pomi, năpârci, securi, acestea au fost expresiile pe care le cunoștea el. Așa Îl recunoașteți pe Dumnezeu – în ceea ce știți voi. Uitați-vă la un porc și la un miel! Dacă spălați porcul cel mic și bătrân și faceți totul cu el, totuși el rămâne un porc. Trebuie să fie renăscut, înainte de a putea fi un miel.

Scurtături! În seara aceasta sunt aici și fac așa ceva, mâine vor să predice. Penticostalii admit aceste lucruri. Da. Ei vor o scurtătură spre cer: „Aleluia, tot ce trebuie să fac este să îngenunchez aici, să nu mă gândesc la nimic și să spun aleluia, aleluia, și am mantaua lui Ilie. Mâine voi scoate draci. Aleluia, aleluia, eu o am! Slavă lui Dumnezeu”. Ei vor scurtături către cer și vor să ia cu ei cât de mult se poate din lume. Nu puteți să luați absolut nimic. Nu există scurtături. Voi trebuie să veniți pe calea Golgotei, pe la altarul de aramă, pe la șarpele de aramă. Voi trebuie să muriți, într-adevăr să muriți. O, Dumnezeule, de ce nu pot să mă exprim mai bine? Voi trebuie să muriți, trebuie pur și simplu să muriți pentru voi, să muriți pentru lucrurile din lume, și să fiți născuți din nou. Amin. Nimic de la lume, lucrurile lumii sunt moarte. Nu există scurtături. Ei vor să vină repede, nu vor să crească. Noi creștem în Domnul. Este nevoie de creștere și de experiență.

²⁰ de fapt fratele Branham spune: nenorocită, mizerabilă – n.tr.

Pe coasta de vest li se spune oamenilor: „Oh, noi avem botezul nemuririi. Noi vă botezăm în apă, iar voi pe loc deveniți bărbați tineri și femei tinere”. Ei au „mantale” de-ale lui Ilie, au pe „fiii lui Dumnezeu descoperiți”. „Da frate, Dumnezeu îi descoperă pe fiii Lui acum. Astăzi ești un păcătos, mâine ești un fiu descoperit al lui Dumnezeu”. Aiurea! Unde găsiți voi așa ceva în Cuvânt? Pruncii nu se nasc maturi. Ei sunt născuți ca bebeluși și apoi cresc și devin bărbați.

Ascultați! Dați-mi voie să vă citesc ceva din Efes. 4.12:

„...pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului (El este Adevărul), în dragoste, să creștem (Cum? Mâine? Nu! Să creștem în El!) în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos”. Să creștem în toate privințele!

Eu îmi amintesc de prima predică pe care am ținut-o. M-am ridicat și am crezut că a fost chiar extraordinar. Toate femeile bătrâne care erau acolo au plâns un pic și au spus: „O, ce băiat minunat.” Bătrânul pastor, doctorul Davis, era avocat. Când m-am dus jos, el a spus: „Vreau să vorbesc cu tine, în casă”. Eu am spus: „În ordine!” În ziua următoare m-am dus acolo și foarte sigur pe mine am întrebat: „Cum am făcut-o, dr. Davis?” El a răspuns: „A fost cea mai rea predică pe care am auzit-o vreodată”. Eu am întrebat: „Cum???” El a repetat: „Cea mai proastă pe care am auzit-o vreodată.” Eu am spus: „Frate Davis, toți au plâns”. Răspunsul lui a fost: „Da, ei plâng la înmormântări, la nașteri și alte ocazii”. El a spus: „Problema este, Billy, că tu nu ai citat nici măcar o dată din Cuvântul lui Dumnezeu. Tu ai vorbit despre o mamă care a murit, sau ceva asemănător și i-ai făcut pe toți să plângă. Pe baza acestor lucruri și senzații firești nu poți fi născut din nou. Nașterea din nou se întâmplă prin Cuvânt, Billy!” O, el mi-a luat vântul din pânze. Eu sunt așa de bucurat c-a făcut-o. Nu să sari în sus și în jos, și să strigi. Nu este aceasta. Cuvântul dă viață. Cuvântul aduce la viață. Nu trăiri²¹ – Cuvântul!

El a spus: „Eu mă gândesc la primul meu caz ca avocat, Billy. Eu am bătut cu pumnul în bară și am spus: „Uitați-vă la femeia aceasta săracă! Uitați-vă

²¹ sau: senzații

cum arată ea. Soțul ei a bătut-o. ‘ Eu am plâns și mi-am scos batista și m-am comportat ca toți ceilalți avocați. Credeam că trebuie să trec prin aceleași simțiri. Eu am spus: ‚Domnule judecător, de ce nu-i aprobați divorțul? Uitați-vă, ea a mărturisit că soțul ei a bătut-o pe spate.‘ Pe sub hainele ei nu se putea vedea. Eu am spus: ‚De ce nu îi este aprobat divorțul?‘ Judecătorul cel bătrân stătea și se uita. Avocatul cel bătrân al părții opuse, care avea experiență, a spus: ‚Domnule judecător, cât timp va mai asculta judecătoria aceste prostii?’”

Prea mulți o fac în felul acesta. Se face prea mult fără a avea destul Cuvânt care să susțină acele lucruri. Deveniți maturi²²! Se spune: „O, el a dansat în Duhul ieri seară, frate Branham. El este în ordine”. Pentru mine nu este în ordine. El trebuie să crească, să fie încercat, condimentat, crescut către Hristos.

Nu demult am citit în istoria bisericii. Cred că sora Arnold a spus „Amin”, atunci când am făcut o observație din istoria bisericii. Ea a citit-o. Într-o seară, un tânăr dintr-o mănăstire din zilele sfântului Martin a spus: „Domnul m-a făcut un profet bătrân al Vechiului Testament. Eu sunt unul dintre profeții cei bătrâni”. Nu-mi amintesc acum numele episcopului din școala aceea. Dar el fusese pregătit de Martin. Cu tânărul acela nu era ceva în regulă, așa că ceilalți frați l-au lăsat în pace. El a profețit astfel: „În seara aceasta Dumnezeu va coborî și-mi va da o mantie albă ca să mă așez printre voi și voi veți recunoaște că eu sunt unul dintre profeții Vechiului Testament”. Exact aceasta s-a întâmplat în seara aceea la ora 24. S-au auzit voci, oamenii s-au mișcat dintr-o parte în alta, băiatul a primit o mantie albă. El a ieșit și a spus: „Nu v-am spus eu? Acum voi toți trebuie să-mi urmați îndrumările. Eu sunt un profet al Vechiului Testament”.

Dar episcopul cel bătrân nu a putut fi de acord cu el. Nu era conform Cuvântului. Profeții nu sunt făcuți, ei sunt predestinați. Și în primul rând un profet nu ar proceda astfel. Roadele dovedeau că el nu era un profet. El a spus: „Vom petrece restul nopții în post și rugăciune și vom cânta cântări”. A trecut o zi sau mai multe. Episcopul cel bătrân s-a rugat și a spus: „Doamne, ce este cu băiatul acesta?” Cine vedea mantaua, spunea că așa ceva nu mai văzuse până atunci. Chiar și scriitorii au venit s-o vadă. Nici ei nu mai văzuseră așa ceva. Era acolo. În cele din urmă și-au amintit că ei cunosc un bărbat care era într-adevăr un profet. Era Martin. Ei au spus: „Tu trebuie să faci ceva ca să ne dovedești. În ce privește Scriptura, tu ești pe dos. Ce-ai

²² creșteți!

spune să mergi la Martin, să stai în fața lui și să-i povestești asta?” El a răspuns: „Mie mi-a fost interzis să merg înaintea lui Martin”.

Cine are aur adevărat, nu trebuie să se teamă de control. Așa este cu cel care are adevărul. Acesta este motivul pentru care vă provoc. Poate să vină cineva și să îmi dovedească că botezul în Numele lui Isus Hristos este greșit? Arătați-mi dacă nașterea voastră a fost în legătură cu moartea. Dacă mai aveți lumea în voi, atunci sunteți din lume. Arătați-mi lucrurile acestea. Nu trebuie să vă faceți griji, verificați-le. Iată Mașina pentru testat!²³

Lui i s-a spus: „Totuși, tu trebuie să mergi”. Un grup de frați l-au luat și mantaua a dispărut. Nu ar înghiți și penticostalii de azi așa ceva? Arăta așa de real, dar nu era conform Cuvântului.

Martin a spus că Satana i s-a arătat odată, cu o coroană de aur cu două sau trei rânduri de stele strălucitoare. Era mare, drăguț, arăta bine, era pieptănat, dichisit, cu o manta frumoasă, cu încălțăminte de aur în picioare. El a venit și a spus: „Martin, mă cunoști?”

Oamenii care nu au viziuni, poate nu vor înțelege, dar lucrurile vin prin duhuri diferite și sunt așa de înșelătoare! Biblia spune că și cei aleși ar fi înșelați dacă ar fi cu puțință. Aleșii sunt cei predestinați și născuți pentru scopul acesta.

Deci, el a venit la acest ales și a spus: „Martin, mă cunoști? Eu sunt Hristos. Mă vei recunoaște?” Martin s-a îndoit. Părea ceva ciudat. El a așteptat un moment. Satana a repetat: „Nu mă vezi? Eu sunt Hristos. Nu mă recunoști?” El a spus-o de două sau de trei ori.

Martin a răspuns: „Satano, eu te cunosc. Domnul meu nu este încă încoronat. Sfinții Lui Îl vor încorona”. Acesta este Cuvântul.

Așa are și biserica catolică multe dogme provenite de la duhuri rele și care sunt în contradicție cu Cuvântul. Ei au trebuit să tăgăduiască mai întâi Cuvântul ca să accepte dogmele, și să se îndepărteze de la Biblie. Rămâneți cu Cuvântul. Acesta este astăzi firul vieții. Se vor ridica duhuri care vor încerca să înșele. Așa spune Biblia. Așa cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, așa se vor împotrivi adevărului acești bărbați cu mințile stricate, vor face minuni și tot felul de semne. Dar rămâneți cu Cuvântul! Cuvântul Domnului a venit la profeți, ei l-au vestit, iar noi îi credem pe profeți.

Fiți atenți! El a spus: „Eu te recunosc, Satano. Domnul meu nu este așa ca tine. Domnul meu a plecat cu o manta veche, cu semnele cuielor la mâini,

²³ Probabil se referă la Biblie – n.tr.

fără coroană, cu sânge pe șuvițele de păr. Când se va întoarce, va veni tot așa, căci Biblia spune că va reveni la fel cum a plecat”. Și Satana a dispărut.

O, cum vine el și face totul așa de strălucitor. „Oh, ei au vorbit în limbi, ei sunt cei mai buni oameni dintre toți pe care i-am văzut”. Nu credeți asta! Fiți atenți²⁴.

Eu sper că nu vă plictisește Cuvântul. Creștinii născuți din nou cresc în statura lui Hristos în viața lor. Ei sunt născuți din nou și viața lor începe să se formeze ca a unui prunc. El începe să crească. Înainte de a băga de seamă, ei sunt maturi. Amin. Asta este. Zi de zi, an de an rămân aceiași. Acum, înapoi la Cuvânt: „*Dacă rămâneți în Mine*”.

Se spune: „Eu sunt născut din nou. Aleluia! Eu m-am alăturat lor. În ultimul an am mai crezut în Numele lui Isus, acum m-am retras și cred altceva. Eu am crezut că trebuie să fii sfânt, dar acela a spus așa și așa.” Ei sunt rătăcitori, bătuți de fiecare vânt de învățătură. Asta este. Dar voi trebuie să fiți născuți din Duh și creșcuți în statura lui Hristos. Înțelegeți, frate Dauch? Creșcuți în statura lui Hristos! Prin viața voastră se dovedește. De exemplu, dacă ești născut ca profet, atunci vei rămâne așa. Dacă ești născut ca creștin, așa vei rămâne. „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele...*” Aceasta vă crește în statura lui Hristos. Nu vă comportați ca un avocat tânăr, bateți, strigați, plângeți, spuneți una sau cealaltă și faceți o mulțime senzații – fiți cineva care în decursul anilor a crescut în statura lui Hristos, care este condimentat și dovedit și stă acolo la cârmă. „Pe Hristos, Stânca neclintită stăm, toate celelalte sunt nisipuri mișcătoare”.²⁵ Denominațiunile și crezurile să vină și să treacă: păstrează-mă smerit, Doamne, să rămân la Cuvânt și să înaintez prin șuvoi. El ne va conduce la mal. Statură de om mare în Hristos...

Acum, fiți atenți, după moarte nu mai puteți schimba nimic. Fiți atenți la oamenii care vin și mărturisesc despre senzații și toate celelalte lucruri. Măine se îndepărtează și sunt altundeva. Ați văzut-o? Sute dintre ei! Voi vedeți ce se întâmplă. Ce ar fi dacă oamenii ar muri în starea aceasta? Moartea nu ar schimba nimic.

O, creștini, la sfârșitul acestor cuvinte, lăsați-mă să vă mai spun ceva: haideți să ne întoarcem la El și la Cuvântului Lui cu toată sinceritatea. Veniți în smerenie ca creștini și fiți născuți din nou din Duhul Său. Dacă sunteți născuți din nou, atunci veți fi dovediți prin roadele pe care le purtați. Ai

²⁴ sau: bănuitori, suspicioși – n.tr.

²⁵ este un citat dintr-o cântare – n.tr.

înțeles asta, soră Peckenpaugh? Ca creștini sunteți recunoscuți după roadele pe care le purtați. „După roadele lor îi veți cunoaște”. Aceasta este o dovadă. Poate nu cunoașteți alfabetul, dar tot puteți fi o doamnă, o creștină. Poate sunteți urâți de lume – dacă sunteți urâți pentru ceva ce ați făcut, atunci o meritați - dar să fii urât pentru Numele Lui, este cu totul altceva.

Poate nu ești un teolog. Gândiți-vă la bărbatul care a fost născut orb și pe care l-a vindecat Isus. El a fost orb din naștere, el nu avea pupile, și Isus l-a vindecat. Când bărbatul a început să vadă, fariseii l-au întrebat: „Cine a făcut asta?” Ei nu puteau tăgădui că s-a întâmplat ceva. Bărbatul nu era un teolog. El nu ar fi putut argumenta așa cum ar face-o un predicator. El nu le putea explica. El nu cunoștea Testamentul. El nu știa cum va fi născut Mesia și ce fel de lucrări va face Acesta. Bărbatul nu știa. El nu era un teolog. Dar ce-a făcut? Ei au spus: „Dă-I slavă lui Dumnezeu! Noi suntem teologi și știm că acesta este un păcătos”.

Bărbatul nu putea dezminți cuvântul lor, dar el a spus următoarele: „Dacă el ca păcătos poate să facă asta, atunci ce este cu voi? Dacă este păcătos sau nu, eu nu știu, nu pot să spun. Dar una știu: eu am fost orb și acum pot să văd”. Ce făcea el? El s-a justificat. Ceva s-a întâmplat cu el. El a fost adus din întuneric la lumină, de la nevedere la vedere.

Iar un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu, care a avut cândva o formă de evlavie, care a tăgăduit Cuvântul și puterea și se spunea că zilele minunilor au trecut, va crede după nașterea din nou, chiar dacă nu este un învățat și chiar dacă nu este în stare să explice.

Surorile și frații mei de culoare o să mă ierte dacă am să spun ceva despre un frate negru din sud. Despre el se spunea că avea întotdeauna o Biblie cu el, deși nu putea să-și citească nici numele. Se spunea:

- Moise, de ce ai Biblia cu tine?
- Este Cuvântul lui Dumnezeu.
- O crezi tu?
- Desigur, eu o cred. O cred din copertă în copertă, și cred chiar și ceea ce scrie pe copertă: Sfânta Scriptură.
- De unde știi tu că este Sfânta Scriptură?
- Eu cred pur și simplu.

Mai mult nu avea nevoie. El credea pur și simplu. El nu știa de ce, dar el credea. Ei l-au întrebat:

- Moise, ai face tot ce îți zice Biblia?
- Desigur, dacă o spune Biblia, atunci o fac.

Asta e!

- Bine. Moise, dacă Domnul ți-ar porunci să sari prin zidul de piatră de acolo? Cum ai putea să sari prin pietrele acelea?

- Spune Biblia să sar prin zidul de piatră?

- Dar dacă Dumnezeu ți-ar vorbi și ți-ar spune să sari prin zidul de piatră?

- Dacă Dumnezeu mi-ar porunci să sar, atunci aș sări.

- Cum poți să sari prin zid dacă nu este o spărtură în el?

- Dacă ar fi Dumnezeu Cel care mi-ar porunci să sar, atunci El ar face o spărtură când voi ajunge acolo.

Așa este.

Aveți curajul să luați Cuvântul lui Dumnezeu, să stați acolo și spuneți: „Așa este”! Fie ca femeia aceasta mică și nervoasă de aici care crede că va muri și că totul este pe dos cu ea, să procedeze astfel. Tu nu vei muri! Ea întreabă: „Ce pot să fac, frate Branham?” Ia Cuvântul Lui și bazează-te pe el! Fă-o numai o dată. Bazează-te pe Cuvânt și vezi ce se întâmplă. Spune-i Diavolului că este un mincinos. Toți acești ani ai fost la menopauză – ai circa 57 de ani. Depărtează-te de lucrul acesta, este Diavolul! Ia Cuvântul lui Dumnezeu și spune: „Prin rănilor Lui sunt vindecată”, și fii atentă ce se întâmplă. Atunci vei înceta să te gândești că ai avut infarct și toate celelalte. Tu nu ai infarct și toate celelalte. Este o minciună. Tu nu le ai. Crede numai Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă voi sunteți născuți din nou, atunci Dumnezeu vă confirmă. Dumnezeu confirmă toată natura. Prin ce? Prin roade. Așa confirmă El slujba Lui. Toți slujitorii Lui sunt confirmați în același fel cum este confirmată natura.

Cum recunoașteți voi un piersic? După piersici. Cum recunoașteți voi un măr? Face mere. Cum recunoașteți un creștin? Prin semnele unui creștin pe care le poartă, prin viața creștină care se vede. Cum recunoașteți un învățător? Cuvântul este vestit prin el. Cum recunoașteți un profet? Cuvântul este vestit prin el, depune mărturie și este confirmat. Se confirmă singur. Cum se întâmplă? Dacă mori și devii una. Așa este. Dacă murim și devenim o făptură nouă în Hristos Isus, atunci suntem chemați și rămânem cu chemarea noastră. Roadele Duhului ne însoțesc dacă suntem slujitorii Lui. Când suntem născuți din nou, roadele vieții lui Hristos ne însoțesc. Cum recunoașteți un piersic? Face piersici. Cum recunoașteți un creștin? El lucrează ca Hristos, umblă ca Hristos, vorbește ca Hristos, trăiește ca Hristos, este biruitor asupra păcatului. Spune el cumva: „Vedeți ce-am făcut eu?” Hristos nu a procedat așa. El I-a dat Tatălui toată slava. Așa este. Prin aceasta o recunoașteți. „După roadele îi

veți cunoaște”. „Adevărat, adevărat îți spun, dacă cineva nu este născut din nou, nici măcar nu poate să înțeleagă Împărăția lui Dumnezeu”.

Aceasta nu este mesajul meu de anul nou, ci sfatul meu pentru voi, creștinii care Îl iubiți pe Dumnezeu: dacă veniți la altarul de aramă al judecății lui Dumnezeu și vreți să fiți născuți din nou, așezați-vă personal pe el. Nu așteptați să vă ridicăți de acolo; voi trebuie să muriți. Acesta este sfârșitul vostru, asta este totul. Dacă voi nu o faceți, dacă nu simțiți c-o puteți face, atunci nici să nu încercați. Nu veți reuși. Trebuie să se întâmple cu o sinceritate adâncă.

Deși mai am zece sau mai multe pagini cu notițe și texte biblice pentru lecția aceasta, eu închei.

Așezați-vă pe altarul de aramă al judecății lui Dumnezeu, fiți morți pentru lume așa cum a fost Hristos. Deveniți așa de morți ca șarpele judecat din grădina Edenului, reprezentat apoi prin șarpele de aramă: în el nu era viață. Viața lui a dispărut. Hristos era fără viață. El a luat de pe cruce și L-au așezat în mormânt. El a fost mort. Apoi El a înviat pentru îndreptățirea noastră. Și noi murim pe altar împreună cu Mielul nostru și suntem înviați în neprihănirea Lui. De unde știm noi asta? Pentru că viața Lui care L-a înviat din morți, este aceeași viață care ne învie pe noi din starea moartă a lumii și ne face o făptură nouă în Hristos Isus, apoi prin Duhul Sfânt suntem pecetluiti în Împărăția lui Dumnezeu până în ziua răscumpărării noastre.

„Adevărat, adevărat îți spun, dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate să înțeleagă Împărăția lui Dumnezeu”. Nu încercați să o înțelegeți. N-o să puteți niciodată. Isus a spus că nu veți putea. Acceptați-o pur și simplu. Acceptați-o pe baza Cuvântului Său. Nu mergeți orbește să spuneți: „O Doamne, dă-mi o simțire”. Nu cu „Doamne, eu Îți spun!” Nu. Spuneți: „Doamne, ucide-mă. Scoate lumea afară din mine. Eu încă mai iubesc lucrurile lumii”. Prin aceasta nu mă refer la creație, la apusul soarelui, la toate aceste frumuseți - nu despre acestea vorbesc. Eu mă gândesc la poftă, la obscenitate, la rânduiala lumii, la lucrurile acestea ale lumii. Ele mor automat, ele nu vă mai țin. O să vi se pară murdare²⁶. „Eu nu pot să înțeleg cum pot trăi oamenii astfel”, veți zice. Veți striga împotriva acestor lucruri. Cu cât veți vedea mai multe, cu atât vă va fi mai rău. Voi nu puteți încheia compromisuri. Acolo unde mai sunt lucrurile din lume, nu este loc pentru voi. Voi sunteți morți pentru lume. Și murind odată față de lucrurile lumii, puteți să luați iarăși legătura cu acestea? Nu puteți s-o faceți. N-o faceți! Muriți față de lucrurile din lume!

²⁶ sau: împuțite – n.tr.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fiți creștini născuți din nou. Fiți născuți din nou și voi, femeilor, nu va mai trebui să spuneți: „Cel mai greu lucru pentru mine este să-mi las părul să crească”. Voi bărbaților nu veți mai spune: „Cel mai greu lucru pentru mine este să nu mă înfurii. Băiete, tre’ să-i spun nevastei mele. O iau s-o scutur un pic și să-i spun: „Eu sunt un creștin, știi că n-ar trebui să fac asta, dar taci din gură și stai jos!” Nu faceți asta!

Vouă v-ar place să vină o vreme când să puteți să vă puneți mâna pe umărul ei și să-i spuneți: „Dragă, asta nu i se cuvine unui creștin”. Așa vreți voi să fiți, nu-i așa? Puteți fi așa! Dacă vă lovește cineva peste un obraz, nu trebuie să scoateți cuțitul. Dacă vă lovește cineva peste un obraz, voi întrebați: „Frate, din ce cauză ai făcut asta?” Vedeți? Asta este. Acesta este creștinism. Dacă vorbește cineva ceva rău despre voi, în loc să faceți vâlvă mare, retrageți-vă undeva și spuneți: „Tată ceresc, omul este muritor. Te rog să scoți duhul acela din el. Nu-l lăsa s-o facă. Te rog salvează-i viața”.

Nu spuneți: „Doamne, eu știu că n-ar fi trebuit să spun asta!” Poate nici n-o exprimați cu buzele voastre, dar o gândiți în inimă. Vedeți? Poziția inimii contează. Dacă sunteți născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, atunci îl iubiți pe fiecare. Voi nu iubiți ceea ce face, nu vreți să luați parte la aceasta. Nu. Rămâneți departe de lucrurile lumii și păstrați-vă curați. Singura modalitate prin care trebuie s-o faceți, este să iasă din interior în afară, ca la porumbel. El nu trebuie să spună: „Astăzi trebuie să-mi șterg toate penele”. Nu, el are un ulei în sine, pentru că este un porumbel și acesta îl ține curat tot timpul. Așa este.

Nu vreți s-o faceți și voi așa? Nu vreți să-L primiți pe El așa? Aceasta este somația²⁷ mea de anul nou. Vreau să conving această biserică mică. Cum vă iubesc eu pe voi! Cum iubesc eu acest mic grup de oameni! Cât de mult vreau să vin în această clădire și doar să mă uit. Știți ce am dorit întotdeauna să văd? O biserică umplută cu Duhul în preajma căreia să nu se poată opri păcatul. Îndată ce un mădular ar face ceva pe dos, Duhul l-ar aduce imediat la iveală²⁸. Atunci respectivului i-ar fi frică să se alătore creștinilor dacă n-a recunoscut totul și dacă n-a rezolvat problema, căci altfel ar fi descoperit în adunare. Vedeți? N-ar fi frumos? Atunci dacă cei necurați ar veni și s-ar așeza printre voi, Duhul Sfânt ar descoperi tainele inimii lor. Dacă este lucrător la unul, atunci va fi și la celălalt. Fiecare dintre voi să fie în rugăciune, toți în unitate, într-un singur gând, pentru că suntem toți mădulare ale acestui Trupului care se mișcă, toți născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, botezați

²⁷ de fapt este vorba de „persuasiune”, încercare de convingere – n.tr.

²⁸ sau: ar striga împotriva – n.tr.

în același Trup – n-ar fi aceasta minunat? Putem s-o avem. Dumnezeu ne-a făgăduit-o. Dar mai întâi moartea, îngroparea și învierea cu El.

Acum să ne aplecăm capetele pentru rugăciune. Aici sunt și câteva batiste.

Dumnezeule sfânt, noi recunoaștem, Doamne, că suntem în casa lui Dumnezeu, într-un loc sacru. Ne aflăm aici și avem legătură cu Trupul lui Hristos, care este casa lui Dumnezeu. Mădularele Trupului sunt adunate. Unul este de aici, celălalt este de dincolo și toți s-au adunat. Astăzi, în această lecție de școală duminicală, învățătura a fost lungă, dar Tată, eu cred că Tu ai rânduit-o astfel, ca să înțelegem ce înseamnă nașterea și învierea, ce înseamnă să fii născut din nou. În primul rând noi trebuie să murim pentru a fi născuți din nou. Tu nu Îți schimbi niciodată legea. Legea naturii încă este în vigoare. Aceasta ne arată că orice sămânță trebuie să moară mai întâi pentru a fi născută din nou. Și noi recunoaștem că mai întâi trebuie să murim pentru a fi născuți din nou. Eu mă rog astăzi cu foarte mulți, Doamne, ca să ne ierți. Mulți s-au bazat pe trăirile pe care le-au avut și au crezut că sunt născuți din nou. Dar roadele vieții lor arată că au fost aduși la pomul greșit.

Tată, din cauza aceasta am vrut ca în dimineața aceasta să aduc mesajul ca pe o lecție de școală duminicală, când m-a rugat fratele Neville să predic. Tată, eu am făcut-o din dragoste și din toată inima, pentru ca oamenii să recunoască și să nu se odihnească pe o trăire²⁹ pe care au avut-o, ci să trăiască serios în fiecare zi, nu numai în timpul adunării, ci și atunci când stau sub o presiune din afară. Fug ei la cruce pentru a primi ajutor când vine necazul, sau umblă după duhul propriu și după gândurile proprii? Când sunt deranjați, răspund ei cu aceeași monedă? Aceasta este întrebarea, Tată.

Noi recunoaștem că este imposibil ca unul să-l salveze pe celălalt, dar Tu, o Dumnezeule, ai un drum pregătit, ai adus o jertfă atotsuficientă. Aceasta este unica posibilitate prin care putem veni, nu printr-o biserică, nu printr-o dogmă, nu printr-o denominațiune, nu printr-o senzație, ci pe calea lui Hristos. Așa cum a murit primul om neprihănit cu mielul său pe altar, tot așa trebuie să moară până în ceasul acesta fiecare om pe altarul de aramă al lui Dumnezeu împreună cu Mielul său, Isus Hristos. Apoi suntem morți împreună cu El și înviați la o viață nouă. Admite-o Doamne, ca să nu treacă pe lângă nici o inimă.

Noi vrem să ne gândim astăzi asupra acestor lucruri, Doamne. În seara aceasta ne întoarcem iarăși la ora 7.30 pentru a continua cu adunările. Mă rog ca Tu să îl binecuvântezi în seara aceasta pe fiecare slujitor al Tău cu un mesaj puternic. Doamne, dăruiește-ne. Sufletele noastre să fie umplute. Pe

²⁹ cu sensul de „o mică senzație, o mică simțire” – n.tr.

acești oameni care au venit atât de departe, umple-i Tu cu Evanghelia și cu puterea lui Dumnezeu în anul acesta nou, ca să meargă de aici veseli și plini de bucurie. Dăruiește-o, Doamne. Dă-le hrană spirituală pentru anul care vine. Dăruiește-le.

Iartă-ne greșelile, așa cum și noi iertăm greșiților noștri. Tu ai spus: „Dacă nu vă iertați din inimă greșelile unii altora, atunci nici Tatăl vostru ceresc nu vă va ierta”. De aceea, Doamne, îi iertăm pe toți. Prin credință ne așezăm sufletele pe altar, în această dimineață. Mistuie fiecare bucățică de viață lumească din noi, Doamne. Fumul din jertfă să se ridice până la Tine, o Doamne, și să-Ți fie un miros plăcut. Dăruiește-ne Doamne. Noi nu aducem un miel ca ardere de tot, ci ne așezăm personal ca păcătoși acolo, ca să fim mistuiți și prin nașterea din nou să devenim miei. Dăruiește-ne, Doamne.

Nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău, de boli, de întristări. Vindecă pe fiecare care este astăzi în clădire. Fiecare bolnav să fie vindecat astăzi, Doamne. Eu spun aceste cuvinte în Numele Domnului Isus. Munții care stau astăzi înaintea acestor oameni, să fie mutați. Dacă este boală, poftă, patimi sau altceva lumesc, să fie date la o parte din drum și Cuvântul lui Dumnezeu să intre înăuntru și să fie descoperit în viața lor. Izbăvește-ne de Cel Rău, pentru că a Ta este Împărăția Doamne, și puterea și slava în veci. Amin.

*Îl iubesc, Îl iubesc / Că-ntâi El m-a iubit /
Și mi-a câștigat mântuirea / Pe lemnul Golgotei.*

Acum, dați-vă mâinile unii altora!

*Îl iubesc, Îl iubesc / Că-ntâi El m-a iubit /
Și mi-a câștigat mântuirea / Pe lemnul Golgotei.*

Eu vreau să vă mulțumesc tuturor pentru ospitalitatea din anul acesta care a trecut. Dacă este în voia lui Dumnezeu, voi aduce mesajul meu în seara aceasta, la 7:30. Vreau să-mi exprim mulțumirea pentru ospitalitate lui Charlie și Nellie, Rodney și soția lui. Când am fost la ei în timpul sezonului de vânatoare, m-au primit ca pe un tată sau un frate. Vreau să vă mulțumesc tuturor celor care ați fost așa de drăguți cu mine. Frate și soră Dauch, frate Wright, frate Ben, frate Palmer și mulți alții, voi toți din Georgia și de peste tot, mii de mulțumiri.

Ieri au telefonat și au spus că tatăl lui Margie este bolnav. Margie și Rodney sunt aici? Cum îi merge bătrânului? [„S-ar putea să-i meargă acum mai bine” – spune cineva din adunare.]

Să ne rugăm!

Tată ceresc, acum câteva săptămâni am stat într-o verandă la țară în Kentucky. Acolo mai era și un tată bătrân, îmbrăcat în salopetă, o cămașă spălăcită și tremura. Eu l-am luat de mână și am văzut că se apropie de sfârșit. O mamă mică, bătrână, m-a invitat să iau masa cu ei. Doamne, ei au respectat Cuvântul Tău. El ne va părăsi în curând. Nu-l lăsa să moară ca păcătos, Doamne. Poate este de vină slujitorul Tău, Doamne. Acest bărbat bătrân și sărac nu știa să facă altceva decât să spargă bulgării de pământ pentru a asigura traiul copiilor lui, dar el are un duh bun și blând. Nu-l lăsa să moară ca păcătos. Fiica lui este una dintre noi, Doamne. De câte ori m-a servit Margie chiar dacă avea dureri în umeri. Ea a făcut micul dejun și mi-a pregătit patul. Ei toți, Nellie, Charlie și mama Cox. Ea a plâns la telefon și a spus că tatăl ei va pleca în curând. Este tatăl ei.

Doamne, vino Tu la cortul acela cu oxigen; nu bate în cort, ci bate la ușa inimii lui. Poate cineva dintre noi nu și-a făcut datoria de a merge la el, Doamne, poate unii dintre ceilalți slujitori din timpul când el mai era tânăr, când mintea lui mai era clară. Poate este vina noastră, Doamne, că nu l-am putut convinge. Iartă-ne, Doamne, și ia-l în Împărăția Ta. Dăruiește-o, Tată. Ți-l încredințăm Ție. Dacă se poate, dacă este planul Tău, dacă-l întărești, Doamne, poate atunci unul dintre are noi ocazia să vorbească cu el. Rugăciunea noastră este pentru sufletul lui, Doamne, pentru că în curând va pleca în călătorie. Este ca și cum ar naviga în necunoscut fără un cârmaci care să-l poate conduce prin ceață. Doamne, el se va rătăci. Fie ca acel Cârmaci care cunoaște drumul, să vină în dimineața aceasta la el și să ancoreze barca lui de vaporul cel vechi al Sionului. Și atunci când va merge în călătorie, va fi în siguranță. Admite-o, Tată. Noi ți-l predăm Ție în Numele lui Isus Hristos. Amin.

206

Îl iubesc, Îl iubesc / Că-ntâi El m-a iubit /

Și mi-a câștigat mântuirea / Pe lemnul Golgotiei.

Eu voi încerca deseară să aduc un mesaj mai scurt decât în dimineața aceasta. Acum puteți să mergeți liniștiți. Eu mi-aș dori să vă pot lua pe toți acasă la mine, la masă. Aș face-o, dacă aș putea. Dar sper că Domnul în

bunătatea și mila Lui, vă va da o masă adevărată, duhovnicește vorbind, ca să recunoașteți și să creșteți până la statura de om mare a Aceluia pe care-L iubiți: Mântuitorul vostru, Isus Hristos.

În timp ce părăsim această clădire și ne ridicăm pentru rugăciune, vrem să cântăm cântarea noastră. „Luați Numele lui Isus cu voi ...”

Vom face câteva anunțuri, după ce am cântat cântarea noastră. [...]

Nu uitați, eu cred că Isus Hristos îi spune fiecărui om, ca primă învățătură a Sa: *„dacă un om nu este născut din apă (acesta este Cuvântul, spălarea cu apă prin Cuvânt), și din Duh (este Duhul Sfânt, Duhul Sfânt care confirmă Cuvântul), nu poate vedea Împărăția cerului”*. Credeți asta? „Din apă”, spălat prin apa Cuvântului, Cuvântul adevărului, El este Adevărul. „Apă și Duh.” Duhul aduce Cuvântul și îl confirmă, astfel Dumnezeu trăiește în mine. Noi nu putem înțelege Împărăția cerului până nu se întâmplă. Când începe să se întâmple și vedem Cuvântul în noi, născuți prin Cuvânt și Duh, vedem cum se descoperă - nu ne va îndepărta de la Cuvânt. Duhul mă conduce la Cuvânt, iar Cuvântul trăiește în mine și Dumnezeu se face de cunoscut în viața noastră, altfel nu veți înțelege niciodată Împărăția lui Dumnezeu și nu putem să intrăm în ea. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum, fratele Neville!